

**Қазақстан Республикасының Үкіметі мен Хорватия
Республикасының Үкіметі арасындағы Табысқа салынатын
салықтарға қатысты қосарланған салық салуды болдырмау және
салық салудан жалтаруға жол бермеу туралы келісім**

Қазақстан Республикасының Үкіметі мен Хорватия Республикасының Үкіметі

Табысқа салынатын салықтарға қатысты қосарланған салық салуды болдырмау және салық салудан жалтаруға жол бермеу туралы келісім жасасуға ниет білдіре отырып,
төмендегілер туралы келісті:

1-бап

Келісім қолданылатын тұлғалар

Осы Келісім Уағдаласушы Мемлекеттердің біреуінің немесе екеуінің де резиденттері болып табылатын тұлғаларға қолданылады.

2-бап

Келісім қолданылатын салықтар

1. Осы Келісім Уағдаласушы Мемлекеттің немесе оның орталық, жергілікті билік органдарының атынан алынатын табысқа салынатын салықтарға, оларды алу әдісіне қарамастан қолданылады.

2. Жылжымалы немесе жылжымайтын мүлікті иеліктен шығарудан алынған табыстарға салынатын салықтарды, кәсіпорындар төлейтін қызметақының немесе жалақының жалпы сомасынан алынатын салықтарды, сондай-ақ капитал құнының өсіміне салынатын салықтарды қоса алғанда, табыстың жалпы сомасынан немесе табыстың жекелеген элементтерінен алынатын салықтардың барлық түрі табысқа салынатын салықтар болып есептеледі.

3. Мыналар, атап айтқанда:

а) Қазақстан Республикасында:

(i) корпоративтік табыс салығы;

(ii) жеке табыс салығы;

(бұдан әрі «Қазақстан салығы» деп аталады); және

а) Хорватия Республикасында:

- (i) пайдаға салынатын салық;
 - (ii) табыс салығы;
 - (iii) жергілікті табыс салығы және осы салықтардың бірінен өндіріп алынатын кез келген басқа айыппұл;
- (бұдан әрі «Хорватия салығы» деп аталады) осы Келісім қолданылатын салықтар болып табылады.

4. Осы Келісімге қол қойылған күннен кейін қосымша немесе қолданыстағы салықтардың орнына алынатын кез келген бірдей немесе мәні бойынша ұқсас салықтарға да осы Келісім қолданылады. Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары өздерінің тиісті салық заңнамаларында орын алған кез келген елеулі өзгерістер туралы бірін-бірі хабардар етеді.

3-бап **Жалпы анықтамалар**

1. Егер түпмәтіннен өзгеше туындамаса, осы Келісімнің мақсаттары үшін:

а) «Қазақстан» термині Қазақстан Республикасын білдіреді және географиялық мағынасында пайдаланған кезде «Қазақстан» термині Қазақстан Республикасының мемлекеттік аумағын және Қазақстан өзінің заңнамасына және өзі қатысушысы болып табылатын халықаралық шарттарға сәйкес өзінің егемендік құқықтары мен юрисдикциясын жүзеге асыра алатын аймақтарды қамтиды;

б) «Хорватия» термині Хорватия Республикасының аумағын, сондай-ақ халықаралық құқыққа және Хорватия Республикасының заңнамасына сәйкес Хорватия Республикасы өзінің егемендік құқықтары мен юрисдикциясын жүзеге асыратын теңіз түбі мен жер қойнауын қоса алғанда, аумақтық сулардың сыртқы шекараларына шектес теңіз аймақтарын білдіреді;

с) «Уағдаласушы Мемлекет» және «екінші Уағдаласушы Мемлекет» терминдері түпмәтінге қарай Қазақстанды немесе Хорватияны білдіреді;

д) «салық» термині түпмәтінге қарай Қазақстан немесе Хорватия салығын білдіреді;

е) «тұлға» термині жеке тұлғаны, компанияны және кез келген басқа да тұлғалар бірлестігін қамтиды;

f) «компания» термині кез келген корпоративтік құрылымды немесе салық салу мақсаттары үшін корпоративтік құрылым ретінде қаралатын кез келген ұйымды білдіреді;

g) «Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны» және «екінші Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны» терминдері тиісінше Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын кәсіпорынды және екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын кәсіпорынды білдіреді;

h) «халықаралық тасымал» термині теңіз, әуе кемесі немесе автомобиль көлігі тек екінші Уағдаласушы Мемлекеттің пункттері арасында ғана пайдаланылатыннан басқа жағдайларда, Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны пайдаланатын теңіз, әуе кемесімен немесе автомобиль көлігімен кез келген тасымалды білдіреді;

(i) «құзыретті орган» термині:

(i) Қазақстанда: Қаржы министрлігін немесе оның уәкілетті өкілін;

(ii) Хорватияда: Қаржы министрін немесе оның уәкілетті өкілін білдіреді;

j) «ұлттық тұлға» термині:

(i) Уағдаласушы Мемлекеттің азаматтығы бар кез келген жеке тұлғаны;

(ii) Уағдаласушы Мемлекеттің қолданыстағы заңнамасы негізінде өз мәртебесін алған кез келген заңды тұлғаны, әріптестікті немесе қауымдастықты білдіреді.

2. Уағдаласушы Мемлекет Келісімді кез келген уақытта қолданған кезде, онда айқындалмаған кез келген термин, егер түпмәтіннен өзгеше туындамаса, Келісім қолданылатын салықтарға қатысты осы Мемлекеттің заңнамасы бойынша сол кезде қандай мағынаға ие болса, сондай мағынасы болады, терминнің осы Мемлекеттің қолданылатын салық заңнамасы бойынша кез келген мағынасы осы Мемлекеттің басқа заңдары бойынша терминге берілетін мағынадан басым болады.

4-бап **Резидент**

1. Осы Келісімнің мақсаттары үшін «Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті» термині кез келген тұлғаны білдіреді, осы Мемлекеттің заңнамасына сәйкес оның тұрғылықты жері, резиденттігі, басқару орны немесе осыған ұқсас сипаттағы кез келген басқа да критерий негізінде сонда салық салынуға жатады, сондай-ақ осы Мемлекеттің өзін, оның кез

келген орталық және жергілікті билік органдарын қамтиды. Алайда бұл термин тек осы Мемлекеттегі көздерден алынатын табысқа қатысты ғана осы Мемлекетте салық салынуға жататын кез келген тұлғаны қамтымайды.

2. Егер 1-тармақтың ережелеріне сәйкес жеке тұлға Уағдаласушы Мемлекеттердің екеуінің де резиденті болып табылса, онда оның мәртебесі мынадай түрде айқындалады:

а) ол өзінің иелігіндегі тұрақты тұрғын үйі орналасқан Мемлекеттің ғана резиденті болып есептеледі; егер оның иелігінде Мемлекеттердің екеуінде де тұрақты тұрғын үйі болса, ол жеке және экономикалық неғұрлым тығыз қатынастары (өмірлік мүдделер орталығы) бар Мемлекеттің ғана резиденті болып есептеледі;

б) егер оның өмірлік мүдделер орталығы бар Мемлекетті айқындау мүмкін болмаса немесе Мемлекеттердің бірде біреуінде өзінің иелігінде тұрақты тұрғын үйі болмаса, ол, әдетте өзі тұрып жатқан Мемлекеттің ғана резиденті болып есептеледі;

с) егер ол, әдетте Мемлекеттердің екеуінде де тұрып жатқан болса немесе олардың ешқайсысында да тұрмаса, ол өзі азаматы болып табылатын Мемлекеттің ғана резиденті болып есептеледі;

д) егер резиденттің мәртебесін а) - с) тармақшаларына сәйкес айқындау мүмкін болмаса, Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары бұл мәселені өзара келісім бойынша шешеді.

3. Егер осы баптың 1-тармағының ережелеріне сәйкес жеке тұлға болып табылмайтын тұлға Уағдаласушы Мемлекеттердің екеуінің де резиденті болып табылса, онда ол өзінің тиімді басқару орны орналасқан Мемлекеттің ғана резиденті болып есептеледі.

5-бап

Тұрақты мекеме

1. Осы Келісімнің мақсаттары үшін «тұрақты мекеме» термині кәсіпорынның кәсіпкерлік қызметі толық немесе ішінара жүзеге асырылатын тұрақты қызмет орнын білдіреді.

2. «Тұрақты мекеме» термині, атап айтқанда:

- а) басқару орнын;
- б) бөлімшені;
- с) кеңсені;
- д) фабриканы;
- е) шеберхананы; және

f) шахтаны, кенішті, мұнай немесе газ ұңғымасын, карьерді, қондырғыны, құрылысты немесе табиғи ресурстарды барлаудың немесе өндірудің кез келген басқа да орнын қамтиды.

3. «Тұрақты мекеме» термині, сондай-ақ:

a) 12 айдан астам уақыт бойы жұмыс істесе ғана құрылыс алаңын немесе құрылыс немесе монтаждау жобасын;

b) Уағдаласушы Мемлекеттердің бірінің резиденті қызметшілер немесе басқа персонал арқылы көрсететін консультациялық қызметтерді қоса алғанда, егер мұндай сипаттағы қызмет осындай немесе онымен байланысты жоба үшін кез келген он екі айлық кезең шегінде 6 айдан асатын кезең немесе кезеңдер ішінде екінші Уағдаласушы Мемлекет шегінде жалғасып жатса, көрсетілетін қызметтерді қамтиды.

4. Осы баптың алдыңғы ережелеріне қарамастан, «тұрақты мекеме» термині:

a) құрылыстарды кәсіпорынға тиесілі тауарларды немесе бұйымдарды сақтау, көрсету немесе жеткізу мақсаттары үшін ғана пайдалануды;

b) кәсіпорынға тиесілі тауарлар немесе бұйымдар қорын сақтау, көрсету немесе жеткізу мақсаттары үшін ғана күтіп-ұстауды;

c) кәсіпорынға тиесілі тауарлар немесе бұйымдар қорын басқа кәсіпорынның өңдеу мақсаттары үшін ғана күтіп-ұстауды;

d) тұрақты қызмет орнын тауарларды немесе бұйымдарды сатып алу мақсаттары үшін ғана немесе кәсіпорынға арналған ақпарат жинау үшін күтіп-ұстауды;

e) тұрақты қызмет орнын кәсіпорын үшін дайындық немесе қосалқы сипаттағы кез келген басқа қызметті жүзеге асыру мақсаттары үшін ғана күтіп-ұстауды;

f) тұрақты қызмет орнын a) - e) тармақшаларында айтылған қызмет түрлерінің кез келген амалын жүзеге асыру үшін ғана, мұндай амал нәтижесінде туындайтын тұрақты қызмет орнының жиынтық қызметі дайындық немесе қосалқы сипатта болған жағдайда ғана күтіп-ұстауды қамтымайды.

5. Осы баптың 1 және 2-тармақтарының ережелеріне қарамастан, егер 6-тармақ қолданылатын, тәуелсіз мәртебесі бар агенттен өзге тұлға кәсіпорын атынан қызметті жүзеге асырса және Уағдаласушы Мемлекетте кәсіпорынның атынан келісімшарттар жасасуға өкілеттіктері болса және оны әдетте пайдаланса, егер мұндай тұлғаның қызметі 4-тармақта айтылғанмен ғана шектелмесе, егер ол тұрақты қызмет орны арқылы жүзеге асырылса да, тұрақты қызмет орнын осы тармақтың ережелеріне сәйкес тұрақты мекемеге айналдырмаса, онда бұл кәсіпорын осы тұлға

кәсіпорын үшін жүзеге асыратын кез келген қызметке қатысты осы Мемлекетте тұрақты мекемесі бар кәсіпорын ретінде қаралады.

6. Кәсіпорын кәсіпкерлік қызметін осы Мемлекетте брокер, комиссионер немесе тәуелсіз мәртебесі бар кез келген басқа агент арқылы жүзеге асырғаны үшін ғана, осындай тұлғалар өздерінің әдеттегі қызметі шеңберінде әрекет еткен жағдайда, Уағдаласушы Мемлекетте тұрақты мекемесі бар кәсіпорын ретінде қаралмайды.

7. Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын компанияның екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын немесе осы екінші Мемлекетте кәсіпкерлік қызметті жүзеге асыратын (не тұрақты мекеме арқылы не өзге жолмен) компанияны бақылау немесе оның бақылауында болу фактісінің өзі кез келген осындай компания екіншісінің тұрақты мекемесі болып табылатынын білдірмейді.

6-бап

Жылжымайтын мүліктен алынатын табыс

1. Уағдаласушы Мемлекет резидентінің екінші Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан жылжымайтын мүліктен алатын табысына (ауыл немесе орман шаруашылығынан алынатын табысты қоса алғанда) осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. «Жылжымайтын мүлік» терминінің қаралып отырған мүлік орналасқан Уағдаласушы Мемлекеттің заңнамасы бойынша қандай мағынасы болса, сондай мағынаға ие болады. Термин кез келген жағдайда жылжымайтын мүлікке қатысты қосалқы мүлікті, малды әрі ауыл және орман шаруашылықтарында пайдаланылатын жабдықты, жер меншігіне қатысты құқық ережелері қолданылатын құқықтарды, жылжымайтын мүлік узуфруктын және пайдалы қазбалардың кен орындарын, ресурс көздерін және басқа да табиғи ресурстарды игеру немесе игеру құқығы үшін өтемақы ретіндегі өзгермелі немесе тіркелген төлемдерге құқықтарды қамтиды; теңіз және әуе кемелері немесе автомобиль көлігі жылжымайтын мүлік ретінде қарастырылмайды.

3. 1-тармақтың ережелері жылжымайтын мүлікті тікелей пайдаланудан, жалға беруден немесе оны кез келген басқа нысанда пайдаланудан алынатын табысқа қолданылады.

4. 1 және 3-тармақтардың ережелері кәсіпорынның жылжымайтын мүлкінен алынатын табысқа және тәуелсіз жеке қызметтерді орындау үшін

пайдаланылатын жылжымайтын мүліктен алынатын табысқа да қолданылады.

7-бап

Кәсіпкерлік қызметтен түсетін пайда

1. Уағдаласушы Мемлекет кәсіпорнының пайдасына, егер кәсіпорын кәсіпкерлік қызметті екінші Уағдаласушы Мемлекетте сонда орналасқан тұрақты мекеме арқылы жүзеге асырмаса ғана, тек осы Мемлекетте ғана салық салынады. Егер кәсіпорын кәсіпкерлік қызметті жоғарыда айтылғандай түрде жүзеге асырса, онда кәсіпорынның пайдасына екінші Мемлекетте, бірақ тек осындай тұрақты мекемеге қатысты бөлігінде ғана салық салынуы мүмкін.

2. 3-тармақтың ережелерін ескере отырып, егер Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны екінші Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан тұрақты мекеме арқылы сонда кәсіпкерлік қызметті жүзеге асырса, онда әрбір Уағдаласушы Мемлекетте, егер ол осындай немесе осыған ұқсас жағдайларда осындай немесе осыған ұқсас қызметпен айналысатын, оқшауланған және жеке кәсіпорын болғанда және өзі тұрақты мекемесі болып табылатын кәсіпорыннан толық тәуелсіз әрекет еткенде алуы мүмкін пайда осы тұрақты мекемеге жатқызылады.

3. Тұрақты мекеменің пайдасын айқындау кезінде басқару және жалпы әкімшілік шығыстарды қоса алғанда, шығыстар тұрақты мекеме орналасқан Мемлекетте немесе басқа жерлерде келтірілгеніне қарамастан, тиісінше түрде құжат түрінде расталған, тұрақты мекеменің мақсаттары үшін келтірілген шығыстарды шегеруге жол беріледі.

4. Егер Уағдаласушы Мемлекеттің құзыретті органында бар ақпарат тұрақты мекемеге жататын пайданы айқындау үшін жеткіліксіз болып табылған жағдайларда, қолдағы бар ақпараттың негізінде тұрақты мекеменің пайдасын айқындау осы бапта жазылған қағидаттарға сәйкес келген жағдайда, тұлғаның салық міндеттемесін айқындауға қатысы бар осы Уағдаласушы Мемлекеттің кез келген заңнамасын қолдануға осы баптағы ештеңе де ықпал ете алмайды.

5. Тұрақты мекеменің кәсіпорын үшін тауарларды немесе бұйымдарды сатып алуы негізінде ғана осы тұрақты мекемеге қандай да бір пайда есептелмейді.

6. Алдыңғы тармақтардың мақсаттары үшін тұрақты мекемеге жататын пайда, егер мұндай тәртіпті өзгерту үшін жеткілікті және дәлелді себептер болмаса, жылдан жылға бірдей тәсілмен айқындалады.

7. Егер пайда осы Келісімнің басқа баптарында жеке айтылатын табыстардың түрлерін қамтыса, онда бұл баптардың ережелерін осы баптың ережелері қозғамайды.

8-бап

Халықаралық тасымал

1. Уағдаласушы Мемлекет резидентінің халықаралық тасымалда теңіз, әуе кемелерін немесе автомобиль көлігін пайдаланудан алған пайдасына осы Уағдаласушы Мемлекетте ғана салық салынады.

2. 1-тармақтың ережелері көлік құралдарын пайдалану жөніндегі пулға, бірлескен кәсіпкерлік қызметке немесе халықаралық ұйымға қатысудан алынатын пайдаға да қолданылады.

9-бап

Қауымдасқан кәсіпорындар

1. Егер:

а) Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны екінші Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорнын басқаруға, бақылауға немесе оның капиталына тікелей немесе жанама түрде қатысса, немесе

б) сол бір ғана тұлғалар Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорнын және екінші Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорнын басқаруға, бақылауға немесе олардың капиталына тікелей немесе жанама түрде қатысса,

және екі жағдайдың бірінде екі кәсіпорынның арасында олардың коммерциялық немесе қаржылық өзара қатынастарында тәуелсіз екі кәсіпорынның арасында орын алуы мүмкін жағдайлардан өзгеше жағдайлар жасалса немесе орнықса, онда кәсіпорындардың біріне есептелуі мүмкін, бірақ осы жағдайлардың орын алуына байланысты оған есептелмеген кез келген пайда осы кәсіпорынның пайдасына қосылуы және оған тиісінше салық салынуы мүмкін.

2. Егер Уағдаласушы Мемлекет осы Мемлекет кәсіпорнының пайдасына қосса және тиісінше осы екінші Мемлекетте салық салынатын

екінші Уағдаласушы Мемлекет кәсіпорнының пайдасына салық салады және осылайша қосылған пайда, егер екі кәсіпорын арасындағы жағдай тәуелсіз екі кәсіпорын арасындағы жағдайлар сияқты болатын болса, бірінші айтылған Мемлекеттің кәсіпорнына есепке жазылуына болатын пайда болып табылса, онда осы екінші Мемлекет осындай пайдадан алынатын салықтың сомасына тиісті түзету жүргізеді. Осындай түзетуді айқындау кезінде осы Келісімнің басқа да ережелері ескерілуге тиіс және Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары қажет болған кезде бір-бірімен консультация жүргізуге тиіс.

10-бап **Дивидендтер**

1. Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын компанияның екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне төлейтін дивидендтеріне осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Алайда мұндай дивидендтерге резиденті дивидендтер төлейтін компания болып табылатын Уағдаласушы Мемлекетте осы Мемлекеттің заңнамасына сәйкес салық салынуы да мүмкін, бірақ егер дивидендтердің іс жүзіндегі иесі екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылса, онда осылайша алынатын салық:

а) егер іс жүзіндегі иесі дивидендтер төлейтін компания капиталының кемінде 25 пайызын тікелей иеленетін компания (серіктестіктен өзге) болса, дивидендтердің жалпы сомасының 5 пайызынан;

б) барлық қалған жағдайларда дивидендтердің жалпы сомасының 10 пайызынан аспауға тиіс.

Осы тармақ компанияның дивидендтер төленетін пайдасына қатысты салық салуды қозғамайды.

3. «Дивидендтер» термині осы бапта пайдаланылған кезде акциялардан немесе борыштық талаптар болып табылмайтын басқа да құқықтардан алынатын табысты, пайдаға қатысудан алынатын табысты, сондай-ақ пайданы бөлуші компания резиденті болып табылатын Уағдаласушы Мемлекеттің заңнамасына сәйкес акциялардан алынатын табыс сияқты дәл осындай салықтық реттеуге жататын басқа да корпоративтік құқықтардан алынатын табысты білдіреді.

4. Егер Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын дивидендтердің іс жүзіндегі иесі дивидендтер төлейтін компания резиденті болып табылатын екінші Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан тұрақты

мекеме арқылы онда кәсіпкерлік қызметті жүзеге асырса және өзіне қатысты дивидендтер төленіп жүрген холдинг осындай тұрақты мекемемен немесе тұрақты базамен нақты байланысты болса, 1 және 2-тармақтардың ережелері қолданылмайды. Мұндай жағдайда мән-жайларға қарай 7 немесе 14-баптардың ережелері қолданылады.

5. Егер Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын компания екінші Уағдаласушы Мемлекеттен пайда немесе табыс алып отырса, осы екінші Мемлекет, егер мұндай дивидендтер осы екінші Мемлекеттің резидентіне төленетін немесе өзіне қатысты дивидендтер төленіп жүрген холдингтің осы екінші Мемлекетте орналасқан тұрақты мекемемен немесе тұрақты базамен нақты байланысты болатын жағдайларды қоспағанда, компания төлейтін дивидендтерден кез келген салық алынбайды және, егер тіпті төленетін дивидендтер немесе бөлінбеген пайда толығымен немесе ішінара осындай екінші Мемлекетте туындайтын пайдадан немесе табыстан тұрса да, компанияның бөлінбеген пайдасынан бөлінбеген пайда салығы алынбайды.

6. Уағдаласушы Мемлекетке осы Мемлекеттің ұлттық тұлғасы болып табылатын компанияның пайдасына есептелетін салыққа қосымша, кез келген қосымша салық алдыңғы салық салынатын жылдары осындай қосымша салық салуға ұшырамаған осындай табыс сомасының 5 пайызынан аспайтын жағдайда, осы Келісімде ештеңе де осы Мемлекетте тұрақты мекемеге жататын компанияның пайдасына арнайы салық салуға кедергі ретінде түсіндірілмейді. Осы тармақтың мақсаттары үшін пайда одан тұрақты мекеме орналасқан Уағдаласушы Мемлекетте салық салынатын, осы тармақта айтылған қосымша салықтан өзге барлық салық шегерілгеннен кейін айқындалады.

11-бап Пайыздар

1. Уағдаласушы Мемлекетте пайда болатын және екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне төленетін пайыздарға осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Алайда мұндай пайыздарға, олар пайда болатын Уағдаласушы Мемлекетте де осы Мемлекеттің заңнамасына сәйкес салық салынуы да мүмкін, бірақ, егер пайыздардың іс жүзіндегі иесі екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылса, онда осылайша алынатын салық пайыздардың жалпы сомасының 10 пайызынан аспауға тиіс.

3. «Пайыздар» термині осы бапта пайдаланылған кезде кепілмен қамтамасыз етілген немесе қамтамасыз етілмеген және борышкерлердің пайдасына қатысуға құқық беретін немесе бермейтін кез келген түрдегі борыштық талаптардан алынатын табысты және атап айтқанда, үкіметтік немесе мемлекеттік бағалы қағаздардан алынатын табысты және осы бағалы қағаздар, облигациялар және борыштық міндеттемелер бойынша сыйлықақылар мен ұтыстарды қоса алғанда, облигациялардан немесе борыштық міндеттемелерден алынатын табысты білдіреді. Уақтылы төленбеген төлемдер үшін айыппұлдар осы баптың мақсаттары үшін пайыздар ретінде қаралмайды.

4. Егер Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын, пайыздардың іс жүзіндегі иесі пайыздар пайда болатын екінші Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан тұрақты мекеме арқылы сонда кәсіпкерлік қызметті жүзеге асырса немесе осы екінші Мемлекетте орналасқан тұрақты мекеме арқылы сонда тәуелсіз жеке қызметтер көрсетсе және пайыздар төленетін борыштық талап осындай тұрақты мекемеге немесе тұрақты базамен нақты байланысты болса, 1 және 2-тармақтардың ережелері қолданылмайды. Мұндай жағдайда мән-жайларға қарай 7-баптың немесе 14-баптың ережелері қолданылады.

5. Егер төлеуші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылса, пайыздар осы Мемлекетте пайда болды деп есептеледі. Алайда, егер пайыздарды төлеуші тұлға Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатындығына немесе табылмайтындығына қарамастан, Уағдаласушы Мемлекетте пайыздар төленетін берешек пайда болған тұрақты мекемесі немесе тұрақты базасы болса және осындай пайыздар бойынша шығыстарды тұрақты мекеме немесе тұрақты база көтеретін болса, онда мұндай пайыздар осындай тұрақты мекеме немесе тұрақты база орналасқан Мемлекетте пайда болды деп есептеледі.

6. Егер төлеуші мен іс жүзіндегі иесі арасындағы немесе осы екеуі және қандай да болсын басқа бір тұлға арасындағы ерекше қатынастардың себебінен негізге алынып төленетін борыштық талапқа жататын пайыздардың сомасы мұндай қатынастар болмаған кезде төлеуші мен іс жүзіндегі иесі арасында келісілетін сомадан асып кетсе, онда осы баптың ережелері соңғы айтылған сомаға ғана қолданылады. Мұндай жағдайда, төлемнің артық бөлігіне осы Келісімнің басқа ережелері ескеріле отырып, әрбір Уағдаласушы Мемлекеттің заңнамасына сәйкес салық салынуға тиіс.

12-бап Роялти

1. Уағдаласушы Мемлекетте пайда болатын және екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне төленетін роялтиге осы екінші Уағдаласушы Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Алайда, мұндай роялтиге ол пайда болатын Уағдаласушы Мемлекетте де осы Уағдаласушы Мемлекеттің заңнамасына сәйкес салық салынуы да мүмкін, бірақ, егер роялтидің іс жүзіндегі иесі екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылса, онда осылайша алынатын салық роялтидің жалпы сомасының 10 пайызынан аспауға тиіс.

3. «Роялти» термині осы бапта пайдаланылған кезде, кинематографиялық фильмдерді қоса алғанда, әдебиет, өнер немесе ғылым туындыларына, кез келген патентке, сауда таңбасына, дизайнға немесе модельге, жоспарға, құпия формулаға немесе процеске кез келген авторлық құқықты пайдаланғаны немесе пайдалану құқығын бергені немесе өнеркәсіптік, коммерциялық немесе ғылыми тәжірибеге қатысты ақпарат үшін сыйақы ретінде алынатын төлемдердің кез келген түрін және өнеркәсіптік, коммерциялық немесе ғылыми жабдықты пайдаланғаны немесе пайдалану құқығын бергені үшін төлемдерді білдіреді.

4. Егер Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын роялтидің іс жүзіндегі иесі роялти пайда болатын екінші Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан тұрақты мекеме арқылы сонда кәсіпкерлік қызметті жүзеге асырса немесе осы екінші Мемлекетте сонда орналасқан тұрақты базасымен тәуелсіз жеке қызметтер көрсетсе және роялти төленетін құқық немесе мүлік осындай тұрақты мекемемен немесе тұрақты базамен нақты байланысты болса, 1 және 2-тармақтардың ережелері қолданылмайды. Мұндай жағдайда мән-жағдайларға қарай 7-баптың немесе 14-баптың ережелері қолданылады.

5. Егер төлеуші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылса, роялти осы Мемлекетте пайда болды деп есептеледі. Алайда, егер роялтиді төлеуші тұлға Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатындығына немесе табылмайтындығына қарамастан, Уағдаласушы Мемлекетте роялти төлеу міндеттемесі пайда болған тұрақты мекемесі немесе тұрақты базасы болса және осындай роялти бойынша шығыстарды тұрақты мекеме немесе тұрақты база көтеретін болса, онда мұндай роялти тұрақты мекеме немесе тұрақты база орналасқан Мемлекетте пайда болды деп есептеледі.

6. Егер роялти төлеуші мен іс жүзіндегі иесі арасындағы немесе осы екеуі және қандай да бір басқа тұлға арасындағы арнайы қатынастардың себебінен негізге алынып төленетін пайдалануға, құқыққа немесе ақпаратқа жататын роялтидің сомасы мұндай қатынастар болмаған кезде төлеуші мен іс жүзіндегі иесі арасында келісілетін сомадан асып кетсе, онда осы баптың ережелері соңғы айтылған сомаға ғана қолданылады. Мұндай жағдайда төлемнің артық бөлігіне осы Келісімнің басқа ережелері ескеріле отырып, әрбір Уағдаласушы Мемлекеттің заңнамасына сәйкес салық салынады.

13-бап

Мүлік құнының өсімінен алынатын табыстар

1. Уағдаласушы Мемлекет резидентінің 6-бапта айқындалған және екінші Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан жылжымайтын мүлікті иеліктен шығарудан алатын табыстарына осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Бір Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны екінші Уағдаласушы Мемлекеттегі тұрақты мекеменің кәсіпкерлік мүлкінің бір бөлігін құрайтын жылжымалы мүлікті немесе тұрақты базаға жататын және осындай тұрақты мекемені (жеке немесе бүкіл кәсіпорынмен бірге) немесе осындай тұрақты базаны иеліктен шығарудан алынған табыстарды қоса алғанда, тәуелсіз жеке қызметтер көрсету мақсатында бір Уағдаласушы Мемлекет резидентінің екінші Уағдаласушы Мемлекеттегі иелігіндегі жылжымалы мүлікті иеліктен шығарудан алынған табыстарға осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

3. Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті халықаралық тасымалда пайдаланылатын теңіз, әуе кемелерін немесе автомобиль көлігін немесе мұндай теңіз, әуе кемелерін немесе автомобиль көлігін пайдалануға жататын жылжымалы мүлікті иеліктен шығарудан алған табыстарға осы Уағдаласушы Мемлекетте ғана салық салынады.

4. Бір Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті өз құнының 50 пайызынан астамын екінші Мемлекетте орналасқан жылжымайтын мүліктен тікелей немесе жанама түрде алатын акцияларды иеліктен шығарудан алған табыстарға осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

5. 1, 2 және 3-тармақтарда айтылатыннан өзге кез келген мүлікті иеліктен шығарудан алынған табыстарға мүлікті иеліктен шығарушы тұлға

резиденті болып табылатын Уағдаласушы Мемлекетте ғана салық салынады.

14-бап

Тәуелсіз жеке қызметтер

1. Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті кәсіптік қызметтерге немесе тәуелсіз сипаттағы басқа да қызметке қатысты алған табысқа, ол осы қызметті жүзеге асыру мақсаттары үшін екінші Уағдаласушы Мемлекетте тұрақты негізде өзіне қолжетімді тұрақты базасы болған жағдайды қоспағанда, осы Мемлекетте ғана салық салынады. Егер оның осындай тұрақты базасы болса, табыстың осы тұрақты базаға жататын бөлігіне ғана екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. «Кәсіптік қызметтер» термині, атап айтқанда, тәуелсіз ғылыми, әдеби, әртістік, білім беру немесе оқытушылық қызметті, сондай-ақ дәрігерлердің, заңгерлердің, инженерлердің, сәулетшілердің, стоматологтардың және бухгалтерлердің тәуелсіз қызметтерін қамтиды.

15-бап

Тәуелді жеке қызметтер

1. 16, 18 және 19-баптардың ережелері ескеріле отырып, Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті жалдамалы жұмысқа байланысты алған қызметақыға, жалақыға және басқа да осыған ұқсас сыйақыға, егер жалдамалы жұмыс қана екінші Уағдаласушы Мемлекетте орындалмаса, осы Мемлекетте ғана салық салынады. Егер жалдамалы жұмыс осылайша орындалса, осыған байланысты алынған сыйақыға осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. 1-тармақтың ережелеріне қарамастан, екінші Уағдаласушы Мемлекетте орындалатын жалдамалы жұмысқа байланысты Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті алған сыйақыға, егер:

а) алушы тиісті күнтізбелік жылы басталатын немесе аяқталатын кез келген он екі айлық кезеңде жиынтығында 183 күннен аспайтын кезең немесе кезеңдер ішінде екінші Мемлекетте болса; және

б) сыйақыны екінші Мемлекеттің резиденті болып табылмайтын жалдаушы төлесе немесе жалдаушының атынан төленсе; және

с) сыйақы төлеу бойынша шығыстарды жалдаушының екінші Мемлекеттегі тұрақты мекемесі көтермесе, алғашқы айтылған Мемлекетте ғана салық салынады.

3. Осы баптың алдыңғы ережелеріне қарамастан, Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті халықаралық тасымалда пайдаланылатын теңіз, әуе кемесінің бортында немесе автомобиль көлігінде орындалатын жалдамалы жұмыстан алатын сыйақыға осы Уағдаласушы Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

16-бап

Директорлардың гонорарлары

Екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын компанияның директорлар кеңесінің мүшесі ретінде Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті алатын директорлардың гонорарларына және басқа да осыған ұқсас төлемдерге осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

17-бап

Әртістер мен спортшылар

1. 14 және 15-баптардың ережелеріне қарамастан, Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті театр, кино, радио немесе телевизия әртісі немесе музыкант сияқты өнер қызметкері ретінде немесе спортшы ретінде екінші Уағдаласушы Мемлекетте жүзеге асыратын өзінің жеке қызметінен алған табысына осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

2. Егер өнер қызметкерінің немесе спортшының осындай сипатта жүзеге асыратын жеке қызметінен түскен табысы өнер қызметкерінің немесе спортшының өзіне емес, басқа тұлғаға есептелсе, бұл табысқа, 7, 14 және

15-баптардың ережелеріне қарамастан, өнер қызметкерінің немесе спортшының қызметі жүзеге асырылатын Уағдаласушы Мемлекетте салық салынуы мүмкін.

18-бап **Зейнетақылар**

19-баптың 2-тармағының ережелеріне сәйкес Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне бұрын жүзеге асырылған жалдамалы жұмысы үшін төленетін зейнетақылар мен басқа да осыған ұқсас сыйақыларға осы Уағдаласушы Мемлекетте ғана салық салынады.

19-бап **Мемлекеттік қызмет**

1. а) Мемлекет немесе оның орталық немесе жергілікті билік органдары жеке тұлғаға осы Мемлекет немесе оның орталық немесе жергілікті билік органдары үшін жүзеге асыратын қызметіне төлейтін қызметақыға, жалақыға және зейнетақыдан өзге осыған ұқсас басқа да сыйақыға осы Мемлекетте ғана салық салынады.

б) Алайда мұндай қызметақыға, жалақыға және осыған ұқсас басқа да сыйақыға, егер қызмет осы Мемлекетте жүзеге асырылса және осы мемлекеттің резиденті болып табылатын жеке тұлға:

(i) осы Мемлекеттің азаматы болса; немесе

(ii) қызметті жүзеге асыру мақсатында ғана осы Мемлекеттің резиденті болмаса, екінші Уағдаласушы Мемлекетте ғана салық салынады.

2. а) Уағдаласушы Мемлекет немесе оның орталық немесе жергілікті билік органдары осы Мемлекет немесе оның орталық немесе жергілікті билік органдары үшін жүзеге асырған қызметі үшін жеке тұлғаға төлейтін кез келген зейнетақыға осы Мемлекетте ғана салық салынады.

б) Алайда, мұндай зейнетақыға, егер жеке тұлға осы Мемлекеттің резиденті және азаматы болып табылса, екінші Уағдаласушы Мемлекетте ғана салық салынады.

3. 15, 16, 17 және 18-баптардың ережелері Уағдаласушы Мемлекет немесе оның орталық немесе жергілікті билік органдары жүзеге асыратын кәсіпкерлік қызметке байланысты қызметке қатысты қызметақыға, жалақыға және басқа да осыған ұқсас сыйақылар мен зейнетақыларға қолданылады.

20-бап

Студенттер

Екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті болып табылатын немесе Уағдаласушы Мемлекетке келгенге дейін оның тікелей резиденті болған және тек қана білім алу немесе практикадан өту мақсатында ғана алғашқы айтылған Мемлекетте болатын студент немесе практикант өзінің қамтылымы, білім алу немесе практикадан өту мақсаты үшін алатын төлемдерге осындай төлемдер осы Мемлекеттің шегінен тыс көздерден туындаған жағдайда, осы Мемлекетте салық салынбайды.

21-бап

Басқа да табыстар

1. Уағдаласушы Мемлекет резидентінің осы Келісімнің алдыңғы баптарында айтылмаған табыс түрлерінің пайда болған көзіне қарамастан, оларға осы Мемлекетте ғана салық салынады.

2. 6-баптың 2-тармағында айқындалған жылжымайтын мүліктен алынған табыстан өзге табыстарға, егер мұндай табыстарды алушы Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті бола тұра, екінші Уағдаласушы Мемлекетте орналасқан тұрақты мекеме арқылы сонда кәсіпкерлік қызметті жүзеге асырса немесе осы екінші Мемлекетте сонда орналасқан тұрақты базамен тәуелсіз жеке қызметтер көрсетсе және табыс төленетін құқық немесе мүлік осындай тұрақты мекемемен немесе тұрақты базамен нақты байланысты болса, 1-тармақтың ережелері қолданылмайды. Мұндай жағдайда, мән-жайларға қарай 7-баптың немесе 14-баптың ережелері қолданылады.

22-бап

Қосарланған салық салуды жою

1. Егер Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті осы Келісімнің ережелеріне сәйкес екінші Уағдаласушы Мемлекетте салық салынуы мүмкін табысты алса, алғашқы аталған Мемлекет осы резиденттің табысына осы екінші Мемлекетте төленген табыс салығына тең соманы салықтан шегеруге мүмкіндік береді.

Алайда, мұндай шегерім осы екінші Мемлекетте салық салынуы мүмкін табыстан шегерімді ұсынғанға дейін есептелген табыс салығының бір бөлігінен аспауға тиіс.

2. Егер Келісімнің кез-келген ережелеріне сәйкес Уағдаласушы Мемлекеттің резиденті алған табыс осы Мемлекетте салық салудан босатылған болса, дегенмен бұл Мемлекет осы резидент табысының қалған бөлігіне салықты есептеу кезінде салық салудан босатылған табыс сомасын ескереді.

23-бап Кемсітпеу

1. Уағдаласушы Мемлекеттің ұлттық тұлғалары екінші Уағдаласушы Мемлекетте осы екінші Мемлекеттің ұлттық тұлғалары ұшырайтын немесе ұшырауы мүмкін салық салуға және соған байланысты міндеттемелерге қарағанда өзге немесе ауыртпалығы неғұрлым басым кез келген салық салуға немесе онымен байланысты кез келген міндеттемеге, дәл осындай мән-жайларда, атап айтқанда, резидентке қатысты жатқызылмауға тиіс.

2. Уағдаласушы Мемлекеттің екінші Уағдаласушы Мемлекеттегі кәсіпорнының тұрақты мекемесіне салық салудың осы екінші Мемлекетте осы екінші Уағдаласушы Мемлекеттің осыған ұқсас қызметті жүзеге асыратын кәсіпорындарына салық салуға қарағанда қолайлылығы кем болмауға тиіс. Осы ереже Уағдаласушы Мемлекетті екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резиденттеріне олардың азаматтық мәртебесі немесе отбасылық міндеттемелері негізінде салық салу мақсаттары үшін өзінің резиденттеріне беретін кез келген жеке салықтық жеңілдіктер, жеңілдетулер және шегерімдер беруге міндеттеу ретінде түсіндірілмейді.

3. Осы Келісімнің 9-бабы 1-тармағының, 11-бабы 6-тармағының немесе 12-бабы 6-тармағының ережелері қолданылатын жағдайларды қоспағанда, Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорны екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне жүргізетін пайыздар, роялти және басқа да төлемдер осындай кәсіпорынның салық салынатын пайдасын айқындау мақсаттары үшін алғашқы айтылған Мемлекеттің резидентіне төленетін жағдайларда шегерімге жатқызылады. Уағдаласушы Мемлекет кәсіпорнының екінші Уағдаласушы Мемлекеттің резидентіне осыған ұқсас кез келген берешегі осындай кәсіпорынның салық салынатын капиталын айқындау мақсаттары

үшін алғашқы айтылған Мемлекет резидентінің берешегі қалай шегерілсе, нақ сондай жағдайларда шегерілуге тиіс.

4. Капиталын екінші Уағдаласушы Мемлекеттің бір немесе бірнеше резидентіне толық немесе ішінара тиесілі болатын немесе олар тікелей немесе жанама түрде бақылайтын Уағдаласушы Мемлекеттің кәсіпорындары алғашқы айтылған Мемлекеттің басқа осындай кәсіпорындары ұшырайтын немесе ұшырауы мүмкін салық салуға және онымен байланысты кез келген міндеттемелерге қарағанда алғашқы айтылған Мемлекетте өзге немесе ауыртпалығы неғұрлым басым болып табылатын кез келген салық салуға немесе онымен байланысты кез келген міндеттемелерге жатқызылмауға тиіс.

5. 2-баптың ережелеріне қарамастан, осы баптың ережелері кез келген түрдегі және сипаттағы салықтарға қолданылады.

24-бап **Өзара келісу рәсімі**

1. Егер тұлға Уағдаласушы Мемлекеттердің бірінің немесе екеуінің де әрекеттері оған осы Келісімнің ережелеріне сәйкес келмейтін салық салуға әкеп соқтырады деп есептесе, ол осы Мемлекеттердің ішкі заңнамасында көзделген қорғану құралдарына қарамастан, өзінің өтінішін өзі резиденті болып табылатын Уағдаласушы Мемлекеттің құзыретті органына немесе егер оның өтініші 23-баптың 1-тармағының қолданылу аясына жатса, өзі ұлттық тұлғасы болып табылатын сол Уағдаласушы Мемлекеттің құзыретті органына бере алады. Өтініш Келісімнің ережелеріне сәйкес келмейтін салық салуға әкеп соғатын әрекеттер туралы алғашқы хабарлама берілген кезден бастап үш жыл ішінде берілуге тиіс. Сот талқылаулары болған жағдайда сот шешімін Қазақстанның құзыретті органдары қайта қарамайды.

2. Құзыретті орган, егер ол өтінішті негізді деп есептесе және егер өзі қанағаттанарлық шешімге келе алмаса, Келісімге сәйкес келмейтін салық салуды болдырмау мақсатында мәселені екінші Уағдаласушы Мемлекеттің құзыретті органымен өзара келісім бойынша шешуге ұмтылады. Кез келген қол жеткізілген келісім Уағдаласушы Мемлекеттердің ішкі заңнамасында көзделген уақыт бойынша кез келген шектеуге қарамастан орындалатын болады.

3. Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары Келісімді түсіндіру немесе қолдану кезінде туындайтын кез келген қиындықтарды

немесе күмәнді өзара келісім бойынша шешуге ұмтылады. Олар Келісімде көзделмеген жағдайларда қосарланған салық салуды жою мақсатында бір-бірімен консультация өткізе алады.

4. Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары алдыңғы тармақтарды түсінуде келісімге кол жеткізу мақсатында бір-бірімен, оның ішінде олардың өздерінен немесе олардың уәкілетті өкілдерінен тұратын бірлескен комиссия арқылы тікелей байланысқа түсе алады.

25-бап

Ақпарат алмасу

1. Уағдаласушы Мемлекеттердің құзыретті органдары осы Келісімнің ережелерін орындау немесе салық салу осы Келісімге қайшы келмейтін шамада Уағдаласушы Мемлекеттердің немесе олардың орталық немесе жергілікті билік органдарының атынан алынатын кез келген түрдегі және сипаттағы салықтарға қатысты ішкі заңнамаларды әкімшілендіру немесе оны қолдану үшін қажетті ақпарат алмасады. Ақпарат алмасу 1 және 2-баптармен шектелмейді.

2. 1-тармаққа сәйкес Уағдаласушы Мемлекет алған кез келген ақпарат осы Мемлекеттің ішкі заңнамасы шеңберінде алынған ақпарат сияқты құпия болып есептеледі және 1-тармақта көрсетілген салықтарға қатысты бағалаумен немесе жинаумен, мәжбүрлеп өндіріп алумен немесе сот қудалауымен немесе апелляцияларды қараумен немесе жоғарыда көрсетілгендерді қадағалаумен байланысты тұлғаларға немесе органдарға (соттарды және әкімшілік органдарды қоса алғанда) ғана хабарланады. Мұндай тұлғалар немесе органдар ақпаратты осы мақсаттар үшін ғана пайдаланады. Олар ақпаратты ашық сот отырысы барысында немесе сот шешімдері қабылданған кезде ашуы мүмкін.

3. Ешбір жағдайда 1 және 2-тармақтардың ережелері Уағдаласушы Мемлекетке:

а) осы немесе екінші Уағдаласушы Мемлекеттің заңнамасы мен әкімшілік практикасына қайшы келетін әкімшілік шараларды өткізу;

б) осы немесе екінші Уағдаласушы Мемлекеттің заңнамасы немесе әдеттегі әкімшілік практикасы бойынша алуға болмайтын ақпарат беру;

с) қандай да бір сауда, кәсіпкерлік, өнеркәсіптік, коммерциялық немесе кәсіптік құпияны немесе сауда процесін немесе жария етілуі мемлекеттік саясатқа (*ordre public*) қайшы келетін ашатын ақпаратты беру міндеттемесін жүктейтін мағынада түсіндірілмейді.

4. Егер ақпаратқа осы бапқа сәйкес Уағдаласушы Мемлекет сұрау салған болса, екінші Уағдаласушы Мемлекет, тіпті мұндай ақпарат екінші Мемлекетке өзінің салықтық мақсаты үшін талап етілмесе де, сұрау салынған ақпаратты алу үшін ақпарат жинау бойынша өз шараларын пайдалануға тиіс. Алдыңғы сөйлемде қамтылған міндеттеме 3-тармақтың ережелерімен шектелген, бірақ мұндай шектеулер ешбір жағдайда Уағдаласушы Мемлекетке мұндай ақпаратқа ішкі мүдделілігі болмауы себебінен ғана ақпаратты беруден бас тартуға рұқсат беру ретінде түсіндірілмейді.

5. 3-тармақтың ережелері ешбір жағдайда да Уағдаласушы Мемлекетке тек ақпараттың иесі банк, басқа қаржы мекемесі, номиналды ұстаушы немесе агент немесе сенім білдірілген өкіл болып әрекет ететін тұлға болып табылатындығы себебінен немесе ақпарат тұлғаның меншік құқығына жататындығы себебінен ғана ақпарат беруден бас тартуға рұқсат беру ретінде түсіндірілмейді.

26-бап

Дипломатиялық өкілдіктер мен консулдық мекемелердің қызметкерлері

Осы Келісімде ешнәрсе де дипломатиялық өкілдіктер немесе консулдық мекемелер қызметкерлерінің халықаралық құқықтың жалпы нормаларында немесе арнайы келісімдердің ережелеріне сәйкес берілген салықтық артықшылықтарын қозғамайды.

27-бап

Күшіне енуі

1. Осы Келісім Уағдаласушы Мемлекеттер осы Келісімнің күшіне енуі үшін қажетті мемлекетішілік рәсімдердің орындалғаны туралы соңғы жазбаша хабарламаны дипломатиялық арналар арқылы алған күннен бастап 30-күні күшіне енеді.

2. Осы Келісім:

а) табыс көзінен, Келісім күшіне енген жылдан кейінгі күнтізбелік жылдың 1 қаңтарынан бастап немесе одан кейін алынған табыстан ұсталатын салықтарға қатысты;

б) табысқа салынатын басқа салықтарға және Келісім күшіне енген жылдан кейінгі күнтізбелік жылдың 1 қаңтарынан бастап немесе одан кейін басталатын кез келген салық жылында салынуға жататын салықтарға қатысты қолданылады.

28-бап

Өзгерістер мен толықтырулар

Осы Келісімге Уағдаласушы Мемлекеттердің өзара келісімі бойынша осы Келісімнің ажырамас бөлігі болып табылатын және 27-бапқа сәйкес күшіне енетін хаттамалар түрінде өзгерістер мен толықтырулар енгізілуі мүмкін.

29-бап

Қолданысын тоқтату

1. Осы Келісім Уағдаласушы Мемлекет оның қолданысын тоқтатпайынша күшінде қала береді. Кез келген Уағдаласушы Мемлекет осы Келісім күшіне енген күннен бастап бесжылдық кезең өткеннен кейінгі кез келген күнтізбелік жылдың соңына дейін кемінде алты ай қалғанда қолданысын тоқтату туралы жазбаша хабарламаны дипломатиялық арналар арқылы жібере отырып, оның қолданысын тоқтата алады.

2. Осы Келісім:

а) табыс көзінен, хабарлама алынған жылдан кейінгі күнтізбелік жылдың 1 қаңтарынан бастап немесе одан кейін алынған табыстан ұсталатын салықтарға қатысты;

б) табысқа салынатын басқа салықтарға және хабарлама берілген жылдан кейінгі күнтізбелік жылдың 1 қаңтарынан бастап немесе одан кейін басталатын кез келген салық жылында салынуға жататын салықтарға қатысты өз қолданысын тоқтатады.

Осыны куәландыру үшін, тиісті түрде уәкілеттік берілген төмендегі қол қоюшылар осы Келісімге қол қойды.

Әрқайсысы қазақ, хорват, орыс және ағылшын тілдерінде екі төлнұсқа данада жасалды әрі барлық мәтіндердің күші бірдей. Осы Келісімнің ережелерін түсіндіруде келіспеушіліктер туындаған жағдайда, ағылшын тіліндегі мәтін басым болып табылады.

Астана, 29 қыркүйек
2017

Загреб, 5 Маусым 2017

Қазақстан Республикасының
Үкіметі үшін

Хорватия Республикасының
Үкіметі үшін

**Қазақстан Республикасының Үкіметі мен Хорватия
Республикасының Үкіметі арасындағы Табысқа салынатын
салықтарға
қатысты қосарланған салық салуды болдырмау және салық
салудан
жалтаруға жол бермеу туралы келісімге
хаттама**

Қазақстан Республикасының Үкіметі мен Хорватия Республикасының Үкіметі арасындағы Табысқа салынатын салықтарға қатысты қосарланған салық салуды болдырмау және салық салудан жалтаруға жол бермеу туралы келісімге қол қою кезінде қол қойғандар Келісімнің ажырамас бөлігі болып табылатын мынадай ережелермен келісті.

I. 2-баптың 3-тармағына қатысты

Хорватия Республикасының жағдайында кез келген басқа айыппұлдар айыппұлдар немесе басқа да комиссиялар ретінде қаралмайды деген ұғым бар.

II. «Салық жинауға көмектесуге» қатысты, егер осы Келісімге қол қойылған күннен кейін Хорватия өзінің ішкі заңнамасына Хорватияға салық жинауға көмек беруді жүзеге асыруға рұқсат беретін ережелер енгізсе, Мемлекеттердің екеуі де дереу «Салық жинауға көмектесу» бабының ережелерін қайта қарау жөнінде бір-бірімен консультация өткізуге тиіс.

Әрқайсысы қазақ, хорват, орыс және ағылшын тілдерінде екі төлнұсқа данада жасалды әрі барлық мәтіндердің күші бірдей. Осы Хаттаманың ережелерін түсіндіруде келіспеушіліктер туындаған жағдайда, ағылшын тіліндегі мәтін басым болып табылады.

Астана, 29 қыркүйек 2017

Загреб, 5 Маусым 2017

Қазақстан Республикасының
Үкіметі үшін

Хорватия Республикасының
Үкіметі үшін

**Ugovor
između Vlade Republike Kazahstana i
Vlade Republike Hrvatske o izbjegavanju
dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja
poreza na dohodak**

Vlada Republike Kazahstana i Vlada Republike Hrvatske, želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, sporazumjele su se kako slijedi:

**Članak 1.
Osobe na koje se primjenjuje Ugovor**

Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

**Članak 2.
Porezi na koje se primjenjuje Ugovor**

1. Ovaj Ugovor primjenjuje se na poreze na dohodak koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezine središnje, lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.

2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, poreze na ukupne iznose nadnica ili plaća koje isplaćuju poduzeća, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.

3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebno:

a) u Republici Kazahstanu:

- (i) porez na dobit pravnih osoba;
 - (ii) porez na dohodak fizičkih osoba;
- (u daljnjem tekstu «kazaški porez»); i

b) u Republici Hrvatskoj:

- (i) porez na dobit;
- (ii) porez na dohodak;

(iii) prirez na porez na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza;

(u daljnjem tekstu «hrvatski porez»).

4. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja Ugovora uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavješćuju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

Članak 3. Opće definicije

1. Za potrebe ovog Ugovora, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:

a) izraz «Kazahstan» označava Republiku Kazahstan i, kada se koristi u zemljopisnom smislu, izraz «Kazahstan» uključuje državno područje Republike Kazahstana i područja gdje Kazahstan vrši svoja suverena prava i jurisdikciju sukladno svojem zakonodavstvu i međunarodnim ugovorima kojih je stranka;

b) izraz «Hrvatska» označava državno područje Republike Hrvatske, kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske vrši svoja suverena prava i jurisdikciju;

c) izrazi «država ugovornica» i «druga država ugovornica» označavaju, ovisno o kontekstu, Kazahstan ili Hrvatsku;

d) izraz «porez» označava, ovisno o kontekstu, kazaški porez ili hrvatski porez;

e) izraz «osoba» uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;

f) izraz «društvo» označava svaku pravnu osobu ili bilo koji organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;

g) izrazi «poduzeće države ugovornice» i «poduzeće druge države ugovornice» označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice i poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;

h) izraz «međunarodni promet» označava svaki prijevoz brodom, zrakoplovom ili vozilom za cestovni prijevoz koji obavlja poduzeće države ugovornice, osim kada se prijevoz brodom, zrakoplovom ili vozilom za cestovni prijevoz obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;

i) izraz «nadležno tijelo» označava:

(i) u Kazahstanu: Ministarstvo financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;

(ii) u Hrvatskoj: ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;

j) izraz «državljanin» označava:

(i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo države ugovornice;

(ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj pravni položaj izvode iz propisa koji su na snazi u državi ugovornici.

2. U pogledu primjene Ugovora u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije, ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države za potrebe poreza na koje se Ugovor primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države.

Članak 4. Rezident

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz «rezident države ugovornice» označava svaku osobu koja, prema propisima te države, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje tu državu, bilo koju njezinu središnju i lokalnu vlast. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi.

2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:

a) smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima prebivalište koje joj je na raspolaganju; ako ima prebivalište koje joj je na raspolaganju u objema državama, smatra se rezidentom samo one države s kojom ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);

b) ako se ne može odrediti država u kojoj ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište koje joj je na raspolaganju, smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;

c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države čiji je državljanin;

d) ako se pravni položaj rezidenta ne može utvrditi u skladu s odredbama podstavaka a) do c), nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje zajedničkim dogovorom.

3. Ako je, zbog odredaba stavka 1., osoba koja nije fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se smatra rezidentom samo one države u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5. Stalna poslovna jedinica

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz «stalna poslovna jedinica» označava stalno mjesto poslovanja putem kojeg se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.

2. Izraz «stalna poslovna jedinica» uključuje posebno:

- a) mjesto uprave;
- b) podružnicu;
- c) ured;
- d) tvornicu;
- e) radionicu, i

f) rudnik, okno, naftni ili plinski izvor, kamenolom, montažu, konstrukciju ili bilo koje drugo mjesto crpljenja ili istraživanja prirodnih bogatstava.

3. Izraz «stalna poslovna jedinica» smatra se da također uključuje:

a) gradilište ili građevinski ili montažni projekt samo ako traje dulje od 12 mjeseci;

b) pružanje usluga, uključujući konzultantske usluge od strane rezidenta jedne od država ugovornica putem zaposlenika ili drugog osoblja, ako se takve djelatnosti nastavljaju za isti ili povezani projekt u drugoj državi ugovornici za razdoblje ili razdoblja dulja od 6 mjeseci u bilo kojem 12 mjesečnom razdoblju.

4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz «stalna poslovna jedinica» uključuje:

a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;

b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;

c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;

d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;

e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja, za poduzeće, bilo koje druge aktivnosti pripremne ili pomoćne naravi;

f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije aktivnosti spomenutih u podstavcima od a) do e), pod uvjetom da je ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja koja je nastala iz te kombinacije pripreme ili pomoćne naravi.

5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., kada osoba - koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na kojeg se primjenjuje stavak 6. - djeluje u ime poduzeća te ima ovlaštenje da u državi ugovornici sklapa ugovore u ime tog poduzeća i to tamo uobičajeno čini, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u odnosu na sve aktivnosti koje ta osoba poduzme za poduzeće, osim ako su njezine aktivnosti ograničene na one navedene u stavku 4. koje, ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.

6. Ne smatra se da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja putem posrednika, generalnog komisionara ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe djeluju u okviru njihove redovite poslovne djelatnosti.

7. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.

Članak 6. Dohodak od nekretnina

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Izraz «nekretnine» ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnina te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi, zrakoplovi i vozila za cestovni prijevoz ne smatraju se nekretninama.

3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te korištenja nekretnina na svaki drugi način.

4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina poduzeća i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.

Članak 7. Dobit od poslovanja

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.

2. U skladu s odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici stalnoj poslovnoj jedinici će biti pripisana ona dobit koju bi mogla ostvariti kada bi bila zasebno i nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kada bi poslovala potpuno samostalno s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.

3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju opravdani rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje.

4. Ništa u ovom članku neće utjecati na primjenu bilo kojeg propisa države ugovornice koji se odnosi na utvrđivanje porezne obveze osobe, u slučajevima kada je informacija dostupna nadležnom tijelu te države ugovornice neodgovarajuća za određivanje dobiti pripisive stalnoj poslovnoj jedinici, pod uvjetom da određivanje dobiti stalne poslovne jedinice na temelju dostupnih podataka omogućava dosljednost s načelima ovog članka.

5. Neće se smatrati da poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za poduzeće.

6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine, osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.

7. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, tada odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8. Međunarodni promet

1. Dobit koju ostvari rezident države ugovornice od korištenja brodova, vozila za cestovni prijevoz ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se u toj državi ugovornici.

2. Odredbe stavka 1. primjenjuju se i na dobit od udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

Članak 9. Povezana poduzeća

1. Ako

a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili

b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,

i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između ta dva poduzeća u njihovim trgovačkim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi postojali između samostalnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi ostvarilo jedno poduzeće kada takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države uključi - i sukladno tomu oporezuje - dobit na koju je poduzeće druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi poduzeće prvospomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna poduzeća, tada ta druga država na odgovarajući način prilagođava iznos poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Pri utvrđivanju takve prilagodbe, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora te se, prema potrebi, nadležna tijela država ugovornica međusobno savjetuju.

Članak 10. Dividende

1. Dividende koje društvo koje je rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od:

a) 5 posto bruto-iznosa dividendi, ako je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) u čijem je izravnom vlasništvu najmanje 25 posto imovine društva koje isplaćuje dividende;

b) 10 posto bruto-iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.

3. Izraz «dividende», kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica ili drugih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako je pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom ili sa stalnim sjedištem u toj drugoj državi, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

6. Ništa u ovom Ugovoru neće spriječiti državu ugovornicu da uvede poseban porez na dobit društva pripisiv stalnoj poslovnoj jedinici u toj državi, kao dodatak porezu koji bi bio zaračunat na dobit društva koje je državljanin te države, pod uvjetom da taj dodatni porez ne prelazi 5 posto iznosa takve dobiti koja ne bi

bila pripisiva takvom dodatnom porezu u ranijim poreznim godinama. Za potrebe ove odredbe, dobit će biti određena nakon odbitaka svih poreza, koji se razlikuju od dodatnih poreza na koje se upućuje u ovom stavku, uvedenih od strane države ugovornice u kojoj je smještena stalna poslovna jedinica.

Članak 11. Kamata

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takva kamata može se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj je nastala, i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 10 posto bruto-iznosa kamate.

3. Izraz «kamata», kako se koristi u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih ili državnih vrijednosnica i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici, u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

5. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamata nastaje u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili sjedište.

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka

primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 12. **Naknade za autorska prava**

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to sukladno propisima te države ugovornice, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako zaračunat porez ne smije biti veći od 10 posto bruto-iznosa naknada za autorska prava.

3. Izraz «naknade za autorska prava», kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja, bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući i kinematografske filmove, kao i svakog patenta, zaštitnog znaka, nacрта ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu, te plaćanja za korištenje, ili za pravo korištenja, industrijske, komercijalne ili znanstvene opreme.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici, kada je isplatitelj rezident te države. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknade za autorska prava, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u svezi s kojim je nastala obveza isplate naknada za autorska prava, a takve naknade za autorska prava snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

Članak 13. Dobit od otuđenja imovine

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Dobit od otuđenja pokretnina koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koje poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretnina koje pripadaju stalnom sjedištu koje su na raspolaganju rezidentu države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Dobit koju ostvari rezident države ugovornice od otuđenja brodova, zrakoplova ili vozila za cestovni prijevoz koji se koriste u međunarodnom prometu ili pokretnina što služe za korištenje takvih brodova, zrakoplova, vozila za cestovni prijevoz, oporezuje se samo u toj državi.

4. Dobit koju ostvari rezident države ugovornice od otuđenja udjela koji više od 50 posto svoje vrijednosti ostvaruju izravno ili neizravno od nekretnina koje se nalaze u drugoj državi, može se oporezivati u toj drugoj državi.

5. Dobit od otuđenja bilo koje imovine osim one iz stavaka 1., 2. i 3., oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 14. Samostalna djelatnost

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih djelatnosti samostalnog karaktera oporezuje se samo u toj državi, osim ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito

stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti. Ako ima takvo stalno sjedište, dohodak se može oporezivati u drugoj državi, ali samo onaj njegov dio koji se može pripisati tom stalnom sjedištu.

2. Izraz «profesionalne djelatnosti» uključuje osobito samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti, kao i samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

Članak 15. Nesamostalni rad

1. U skladu s odredbama članka 16., 18. i 19., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ako:

a) primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj kalendarskoj godini, i

b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ili se ono isplati u njegovo ime, i

c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu koju poslodavac ima u toj drugoj državi.

3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja ostvarena od strane rezidenta države ugovornice od nesamostalnog rada na brodu, zrakoplovu ili vozilu za cestovni prijevoz korištenim u međunarodnom prometu mogu se oporezivati u toj državi ugovornici.

Članak 16. Naknade članova uprave

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja, koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Članak 17. Umjetnici i sportaši

1. Neovisno o odredbama članaka 14. i 15., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik ili kao sportaš od svojih osobnih aktivnosti kao takvih izvršenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Ako dohodak u pogledu osobnih aktivnosti izvršenih u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak, neovisno o odredbama članaka 7., 14. i 15. može oporezivati u državi ugovornici u kojoj su aktivnosti izvođača ili sportaša izvršene.

Članak 18. Mirovine

U skladu s odredbama stavka 2. članka 19., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi.

Članak 19. Državna služba

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja, osim mirovine, koje je država ugovornica ili njezina središnja ili lokalna vlast isplatila fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ili središnjoj ili lokalnoj vlasti, oporezuju se samo u toj državi.

b) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj državi, a fizička je osoba rezident te države koji:

(i) je državljanin te države; ili

(ii) nije postao rezident te države samo radi pružanja tih usluga.

2. a) Svaka mirovina koju je isplatila ili je isplaćena iz fondova koje je osnovala država ugovornica ili njezina središnja ili lokalna vlast fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ili središnjoj ili lokalnoj vlasti oporezuje se samo u toj državi.

b) Međutim, takva se mirovina oporezuje samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.

3. Odredbe članka 15., 16., 17. i 18. primjenjuju se na plaće, nadnice i druga slična primanja te na mirovine u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine središnje ili lokalne vlasti.

Članak 20. Studenti

Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države.

Članak 21. Ostali dohodak

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi.

2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako je određen u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

Članak 22. Uklanjanje dvostrukog oporezivanja

1. Kada rezident države ugovornice ostvari dohodak koji se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, može oporezivati u drugoj državi ugovornici,

prvospomenuta država odobrava kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u toj drugoj državi.

Takav odbitak, međutim, neće biti veći od onoga dijela poreza na dohodak koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može pripisati dohotku koji može biti oporeziv u toj drugoj državi.

2. Kada se u skladu s bilo kojom odredbom Ugovora, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice izuzima od oporezivanja u toj državi, ta država svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak takvoga rezidenta, uzeti u obračun izuzeti dohodak.

Članak 23. Jednako postupanje

1. Državljeni države ugovornice neće u drugoj državi ugovornici biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijezati državljani te druge države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište.

2. Stalna poslovna jedinica koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za poduzeća te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba neće tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje ona odobrava vlastitim rezidentima.

3. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 6. članka 11. ili stavka 6. članka 12., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takva poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države. Na sličan način, sva dugovanja poduzeća države ugovornice prema rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive imovine takvog poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bila ugovorena s rezidentom prvospomenute države.

4. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći

teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijetati slična poduzeća prvospomenute države.

5. Odredbe ovog članka primjenjuju se, neovisno o odredbama članka 2., na poreze bilo koje vrste i opisa.

Članak 24.

Postupak zajedničkog dogovaranja

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili obje država ugovornica kao posljedicu za nju imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim unutarnjim pravom tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen stavkom 1. člankom 23., pred tijelo države ugovornice čiji je državljanin. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Ugovora. U slučaju sudskih postupaka, sudska odluka ne može biti ponovno razmatrana od strane nadležnog tijela Kazahstana.

2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim Ugovorom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o rokovima u unutarnjem pravu država ugovornica.

3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene Ugovora. Ona se također mogu međusobno savjetovati radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Ugovorom.

4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 25.

Razmjena obavijesti

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti ako je to predvidivo bitno za provedbu odredaba ovog Ugovora ili za provedbu ili

izvršavanje unutarnjih propisa koji se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa uvedene u ime države ugovornica, ili njihovih središnjih ili lokalnih vlasti, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.

2. Svaka obavijest koju sukladno stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države te se može priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom ili naplatom poreza, ovrhom ili progonom, odlučivanjem o pravnim lijekovima koji se odnose na poreze iz stavka 1., ili nadzorom nad gore spomenutim. Spomenute osobe ili tijela koriste se obavijestima samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.

3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:

a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;

b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti u skladu s propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;

c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku (*ordre public*).

4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, iako ta druga država možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti davanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.

5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti davanje obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

Članak 26. Članovi diplomatskih misija i konzularnih ureda

Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

Članak 27. Stupanje na snagu

1. Ovaj Ugovor stupa na snagu 30 dana nakon datuma primitka kasnije obavijesti diplomatskim putem, kojom jedna država ugovornica obavješćuje drugu da su ispunjeni njezini unutarnji pravni uvjeti za stupanje na snagu ovog Ugovora.

2. Ovaj Ugovor proizvodi učinak:

a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon 1. siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon godine u kojoj Ugovor stupa na snagu;

b) u pogledu drugih poreza na dohodak i na poreze naplative za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon godine u kojoj Ugovor stupa na snagu.

Članak 28. Izmjene i dopune

Uzajamnim pristankom država ugovornica, ovaj Ugovor se može izmijeniti i dopuniti protokolima, koji čine sastavni dio ovog Ugovora i stupaju na snagu u skladu s člankom 27.

Članak 29. Prestanak

1. Ovaj Ugovor ostaje na snazi dok ga ne okonča država ugovornica. Svaka država ugovornica može okončati Ugovor, diplomatskim putem, pisanom obaviješću o okončanju najmanje šest mjeseci prije kraja bilo koje kalendarske

godine koja počinje nakon isteka razdoblja od pet godina od datuma njegovog stupanja na snagu.

2. Ugovor prestaje proizvoditi učinak:

- a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon 1. siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon godine u kojoj je dana obavijest;
- b) u pogledu drugih poreza na dohodak i na poreze naplative za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon 1. siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon godine u kojoj je dana obavijest.

U potvrdu toga niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u dva izvornika, na kazaškom, hrvatskom, ruskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju ovog Ugovora, mjerodavan je engleski tekst.

Astana, _____

**Za Vladu
Republike
Kazahstana**

Zagreb, 5. lipnja 2017.

**Za Vladu
Republike Hrvatske**

Protokol
uz Ugovor između Vlade Republike Kazahstana i Vlade Republike
Hrvatske o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju
izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak

U trenutku potpisivanja Ugovora između Vlade Republike Kazahstana i Vlade Republike Hrvatske o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, niže potpisani su se suglasili da slijedeće odredbe čine sastavni dio Ugovora:

I. Ad članak 2. stavak 3.

Podrazumijeva se da u slučaju Republike Hrvatske, svaki drugi dodatak ne znači zatezne kamate ili neke druge kamate.

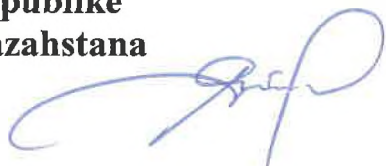
II. U odnosu na pomoć u prikupljanju poreza, dogovoreno je da, ako nakon datuma potpisivanja ovog Ugovora, Hrvatska u svom unutarnjem pravu uvede odredbe koje bi dopustile Hrvatskoj da provodi pomoć u prikupljanju poreza, dvije Vlade će se odmah međusobno konzultirati kako bi ponovno razmotrile odredbe članka o pomoći u prikupljanju poreza.

Sastavljeno u dva izvornika, na kazaškom, hrvatskom, ruskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju ovog Protokola, mjerodavan je engleski tekst.

Astana, _____

Zagreb, 5. lipnja 2017.

Za Vladu
Republike
Kazahstana

Za Vladu
Republike Hrvatske

**Соглашение
между Правительством Республики Казахстан и Правительством
Республики Хорватия об избежании двойного налогообложения и
предотвращении уклонения от налогообложения в отношении налогов
на доход**

Правительство Республики Казахстан и Правительство Республики Хорватия,
желая заключить Соглашение об избежании двойного налогообложения и предотвращении уклонения от налогообложения в отношении налогов на доход,
согласились о нижеследующем:

**Статья 1
Лица, к которым применяется Соглашение**

Настоящее Соглашение применяется к лицам, которые являются резидентами одного или обоих Договаривающихся Государств.

**Статья 2
Налоги, на которые распространяется Соглашение**

1. Настоящее Соглашение применяется к налогам на доход, взимаемым от имени Договаривающегося Государства или его центральных, местных органов власти, независимо от метода их взимания.

2. Налогами на доход считаются все виды налогов, взимаемых с общей суммы дохода или отдельных элементов дохода, включая налоги на доходы от отчуждения, движимого или недвижимого имущества, налоги, взимаемые с общей суммы жалования или заработной платы, выплачиваемых предприятиями, а также налоги на прирост стоимости капитала.

3. Существующими налогами, на которые распространяется настоящее Соглашение, являются, в частности:

- а) в Республике Казахстан:
 - (i) корпоративный подоходный налог;
 - (ii) индивидуальный подоходный налог;

(далее именуемые как «Казахстанский налог»); и

b) в Республике Хорватия:

(i) налог на прибыль;

(ii) подоходный налог;

(iii) местный подоходный налог и любой другой штраф, взимаемый от одного из этих налогов;

(далее именуемые как «Хорватский налог»).

4. Настоящее Соглашение также применяется к любым идентичным или по существу аналогичным налогам, которые будут взиматься после даты подписания Соглашения в дополнение или вместо существующих налогов. Компетентные органы Договаривающихся Государств уведомят друг друга о любых существенных изменениях, которые произошли в их соответствующих налоговых законодательствах.

Статья 3 **Общие определения**

1. Для целей настоящего Соглашения, если из контекста не вытекает иное:

a) термин «Казахстан» означает Республику Казахстан и при использовании в географическом смысле термин «Казахстан» включает государственную территорию Республики Казахстан и зоны, на которых Казахстан может осуществлять свои суверенные права и юрисдикцию в соответствии с его законодательством и международными договорами, участником которых он является;

b) термин «Хорватия» означает территорию Республики Хорватия, а также морские зоны, прилегающие к внешним границам территориального моря, включая морское дно и недра, на которых Республика Хорватия в соответствии с международным правом и законодательством Республики Хорватия осуществляет свои суверенные права и юрисдикцию;

c) термины «Договаривающееся Государство» и «другое Договаривающееся Государство» означают Казахстан или Хорватию, в зависимости от контекста;

d) термин «налог» означает в зависимости от контекста казахстанский налог или хорватский налог;

e) термин «лицо» включает физическое лицо, компанию и любое другое объединение лиц;

f) термин «компания» означает любое корпоративное образование или любую организацию, которая для целей налогообложения рассматривается как корпоративное образование;

g) термины «предприятие Договаривающегося Государства» и «предприятие другого Договаривающегося Государства» означают, соответственно, предприятие, являющееся резидентом Договаривающегося Государства, и предприятие, являющееся резидентом другого Договаривающегося Государства;

h) термин «международная перевозка» означает любую перевозку морским, воздушным судном или автомобильным транспортом, эксплуатируемым предприятием Договаривающегося Государства, кроме случаев, когда морское, воздушное судно или автомобильный транспорт эксплуатируются исключительно между пунктами в другом Договаривающемся Государстве;

i) термин «компетентный орган» означает:

(i) в Казахстане: Министерство финансов или его уполномоченный представитель;

(ii) в Хорватии: Министр финансов или его уполномоченный представитель;

j) термин «национальное лицо» означает:

(i) любое физическое лицо, имеющее гражданство Договаривающегося Государства;

(ii) любое юридическое лицо, партнерство или ассоциацию, получившую свой статус на основании действующего законодательства в Договаривающемся Государстве.

2. При применении Соглашения в любое время Договаривающимся Государством любой термин, не определенный в нем, имеет то значение, если из контекста не вытекает иное, которое он имеет в это время по законодательству этого Государства в отношении налогов, на которые распространяется Соглашение, любое значение термина по применяемому налоговому законодательству этого Государства преобладает над значением, придаваемым термину по другим законам этого Государства.

Статья 4 Резидент

1. Для целей настоящего Соглашения термин «резидент Договаривающегося Государства» означает любое лицо, которое в

соответствии с законодательством этого Государства подлежит в нем налогообложению на основании его местожительства, резидентства, места управления, или любого другого критерия аналогичного характера, а также включает само Государство, любые его центральные и местные органы власти. Однако этот термин не включает любое лицо, которое подлежит налогообложению в этом Государстве только в отношении дохода из источников в этом Государстве.

2. Если в соответствии с положениями пункта 1 физическое лицо является резидентом обоих Договаривающихся Государств, то его статус определяется следующим образом:

а) оно считается резидентом только Государства, в котором оно располагает имеющимся в его распоряжении постоянным жилищем; если оно располагает имеющимся в его распоряжении постоянным жилищем в обоих Государствах, оно считается резидентом только того Государства, в котором оно имеет более тесные личные и экономические отношения (центр жизненных интересов);

б) если Государство, в котором оно имеет центр жизненных интересов, не может быть определено, или если оно не располагает имеющимся в его распоряжении постоянным жилищем ни в одном из Государств, то оно считается резидентом только того Государства, в котором оно обычно проживает;

с) если оно обычно проживает в обоих Государствах или ни в одном из них, оно считается резидентом только того Государства, гражданином которого оно является;

д) если статус резидента не может быть определен в соответствии с подпунктами а) - с), компетентные органы Договаривающихся Государств решают данный вопрос по взаимному согласию.

3. Если в соответствии с положениями пункта 1 настоящей статьи лицо, не являющееся физическим, является резидентом обоих Договаривающихся Государств, тогда оно считается резидентом только того Государства, в котором находится место его эффективного управления.

Статья 5

Постоянное учреждение

1. Для целей настоящего Соглашения термин «постоянное учреждение» означает постоянное место деятельности, через которое

полностью или частично осуществляется предпринимательская деятельность предприятия.

2. Термин «постоянное учреждение», в частности, включает:

- a) место управления;
- b) отделение;
- c) контору;
- d) фабрику;
- e) мастерскую; и
- f) шахту, рудник, нефтяную или газовую скважину, карьер, установку, сооружение или любое другое место разведки, или добычи природных ресурсов.

3. Термин «постоянное учреждение» также включает:

- a) строительную площадку или строительный или монтажный проект, только если они существуют более 12 месяцев;
- b) оказание услуг, включая консультационные услуги резидентом одного из Договаривающихся Государств через служащих или другой персонал, если деятельность такого характера продолжается для такого или связанного с ним проекта в пределах другого Договаривающегося Государства в течение периода или периодов, более чем 6 месяцев в пределах любого двенадцатимесячного периода.

4. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, термин «постоянное учреждение» не включает:

- a) использование сооружений исключительно для целей хранения, демонстрации или доставки товаров или изделий, принадлежащих предприятию;
- b) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для целей хранения, демонстрации или доставки;
- c) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для целей переработки другим предприятием;
- d) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей закупки товаров или изделий или сбора информации для предприятия;
- e) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей осуществления для предприятия любой другой деятельности подготовительного или вспомогательного характера;
- f) содержание постоянного места деятельности исключительно для осуществления любой комбинации видов деятельности, упомянутых в

подпунктах от а) - е), при условии, что совокупная деятельность постоянного места деятельности, возникающая в результате такой комбинации, имеет подготовительный или вспомогательный характер.

5. Несмотря на положения пунктов 1 и 2, если лицо – иное, чем агент с независимым статусом, к которому применяется пункт 6 - осуществляет деятельность от имени предприятия и имеет, и обычно использует в Договариваемом Государстве полномочия заключать контракты от имени предприятия, то это предприятие рассматривается как имеющее постоянное учреждение в этом Государстве в отношении любой деятельности, которую это лицо осуществляет для предприятия, если только деятельность такого лица не ограничивается упомянутой в пункте 4, которая, если и осуществляется через постоянное место деятельности, не превращает это постоянное место деятельности в постоянное учреждение согласно положениям этого пункта.

6. Предприятие не рассматривается как имеющее постоянное учреждение в Договариваемом Государстве только потому, что оно осуществляет предпринимательскую деятельность в этом Государстве через брокера, комиссионера или любого другого агента с независимым статусом при условии, что такие лица действуют в рамках своей обычной деятельности.

7. Тот факт, что компания, являющаяся резидентом Договариваемого Государства, контролирует или контролируется компанией, которая является резидентом другого Договариваемого Государства, или осуществляет предпринимательскую деятельность в этом другом Государстве (либо через постоянное учреждение, либо другим образом), сам по себе не означает, что любая такая компания является постоянным учреждением другой.

Статья 6

Доход от недвижимого имущества

1. Доход, получаемый резидентом Договариваемого Государства от недвижимого имущества (включая доход от сельского или лесного хозяйства), находящегося в другом Договариваемом Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Термин «недвижимое имущество» имеет то значение, которое оно имеет по законодательству Договариваемого Государства, в котором находится рассматриваемое имущество. Термин в любом случае включает

имущество, вспомогательное по отношению к недвижимому имуществу, скот и оборудование, используемые в сельском и лесном хозяйствах, права, к которым применяются положения права в отношении земельной собственности, узуфрукт недвижимого имущества и права на переменные или фиксированные платежи в качестве компенсации за разработку или право на разработку месторождения полезных ископаемых, источников и других природных ресурсов; морские и воздушные суда или автомобильный транспорт не рассматриваются в качестве недвижимого имущества.

3. Положения пункта 1 применяются к доходу, полученному от прямого использования, сдачи в аренду или использования недвижимого имущества в любой другой форме.

4. Положения пунктов 1 и 3 также применяются к доходу от недвижимого имущества предприятия и доходу от недвижимого имущества, используемого для выполнения независимых личных услуг.

Статья 7

Прибыль от предпринимательской деятельности

1. Прибыль предприятия Договаривающегося Государства облагается налогом только в этом Государстве, если только предприятие не осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное там постоянное учреждение. Если предприятие осуществляет предпринимательскую деятельность как сказано выше, то прибыль предприятия может облагаться налогом в другом Государстве, но только в той части, которая относится к такому постоянному учреждению.

2. С учетом положений пункта 3, если предприятие Договаривающегося Государства осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное там постоянное учреждение, то в каждом Договаривающемся Государстве к этому постоянному учреждению относится прибыль, которую оно могло бы получить, если бы оно было обособленным и отдельным предприятием, занятым такой же или аналогичной деятельностью, при таких же или аналогичных условиях и действовало в полной независимости от предприятия, постоянным учреждением которого оно является.

3. При определении прибыли постоянного учреждения допускается вычет расходов, надлежащим образом документально подтвержденных, понесенных для целей постоянного учреждения, включая управленческие и общеадминистративные расходы, независимо от того, понесены ли эти расходы в Государстве, где находится постоянное учреждение или в другом месте.

4. Ничто в настоящей статье не может влиять на применение любого законодательства Договаривающегося Государства, имеющего отношение к определению налогового обязательства лица, в случаях, если информация, имеющаяся у компетентного органа этого Договаривающегося Государства, является недостаточной для определения прибыли, относящейся к постоянному учреждению, при условии что на основе имеющейся информации определение прибыли постоянного учреждения согласуется в соответствии с принципами, изложенными в настоящей статье.

5. Не зачисляется какая-либо прибыль постоянному учреждению на основании лишь закупки этим постоянным учреждением товаров или изделий для предприятия.

6. Для целей предыдущих пунктов прибыль, относящаяся к постоянному учреждению, определяется одинаковым способом из года в год, если не имеется достаточной и веской причины для изменения такого порядка.

7. Если прибыль включает виды доходов, которые упомянуты отдельно в других статьях настоящего Соглашения, то положения этих статей не затрагиваются положениями настоящей статьи.

Статья 8

Международная перевозка

1. Прибыль, полученная резидентом Договаривающегося Государства от эксплуатации морских, воздушных судов или автомобильного транспорта в международной перевозке, облагается налогом только в этом Договаривающемся Государстве.

2. Положения пункта 1 также применяются к прибыли от участия в пуле, совместной предпринимательской деятельности или международной организации по эксплуатации транспортных средств.

Статья 9

Ассоциированные предприятия

1. Если:

а) предприятие Договаривающегося Государства прямо или косвенно участвует в управлении, контроле или капитале предприятия другого Договаривающегося Государства, или

б) одни и те же лица прямо или косвенно участвуют в управлении, контроле или капитале предприятия Договаривающегося Государства и предприятия другого Договаривающегося Государства,

и в одном из двух случаев между двумя предприятиями в их коммерческих или финансовых взаимоотношениях создаются или устанавливаются условия, отличные от тех, которые имели бы место между двумя независимыми предприятиями, то любая прибыль, которая могла бы быть начислена одному из предприятий, но из-за наличия этих условий не была ему начислена, может быть включена в прибыль этого предприятия и, соответственно, обложена налогом.

2. Если Договаривающееся Государство включает в прибыль предприятия этого Государства и, соответственно, облагает налогом прибыль, по которой предприятие другого Договаривающегося Государства облагается налогом в этом другом Государстве, и прибыль, включенная таким образом, является прибылью, которая была бы начислена предприятию первого упомянутого Государства, если бы условия между двумя предприятиями были бы такими, которые существуют между двумя независимыми предприятиями, тогда это другое Государство произведет соответствующую корректировку суммы взимаемого с такой прибыли налога. При определении такой корректировки должны быть учтены другие положения настоящего Соглашения и компетентные органы Договаривающихся Государств должны при необходимости консультироваться друг с другом.

Статья 10

Дивиденды

1. Дивиденды, выплачиваемые компанией, которая является резидентом Договаривающегося Государства, резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако такие дивиденды могут также облагаться налогом в Договариваемом Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, и в соответствии с законодательством этого Государства, но если фактический владелец дивидендов является резидентом другого Договариваемого Государства, то взимаемый таким образом налог не должен превышать:

а) 5 процентов общей суммы дивидендов, если фактическим владельцем является компания (иная, чем товарищество), которая владеет прямо, не менее 25 процентами капитала компании, выплачивающей дивиденды;

б) 10 процентов общей суммы дивидендов во всех остальных случаях.

Настоящий пункт не затрагивает налогообложение компании в отношении прибыли, из которой выплачиваются дивиденды.

3. Термин «дивиденды» при использовании в настоящей статье означает доход от акций или других прав, не являющихся долговыми требованиями, доход от участия в прибыли, а также доход от других корпоративных прав, которые подлежат такому же налоговому регулированию как доход от акций в соответствии с законодательством Договариваемого Государства, резидентом которого является компания, распределяющая прибыль.

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если фактический владелец дивидендов, являющийся резидентом Договариваемого Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договариваемом Государстве, резидентом которого является компания, выплачивающая дивиденды, через расположенное там постоянное учреждение и холдинг, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно связан с таким постоянным учреждением или постоянной базой. В таком случае, в зависимости от обстоятельств применяются положения статей 7 или 14.

5. Если компания, которая является резидентом Договариваемого Государства, получает прибыль или доход из другого Договариваемого Государства, это другое Государство не может взимать любой налог с дивидендов, выплачиваемых компанией, кроме случаев, когда такие дивиденды выплачиваются резиденту этого другого Государства, или холдинг, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно связан с постоянным учреждением или постоянной базой, находящимися в этом другом Государстве, и с нераспределенной прибыли компании не взимается налог на нераспределенную прибыль, даже если выплачиваемые

дивиденды или нераспределенная прибыль состоят полностью или частично из прибыли или дохода, возникающие в таком другом Государстве.

6. Ничто в настоящем Соглашении не может толковаться как препятствующее Договаривающемуся Государству облагать специальным налогом прибыль компании, относящейся к постоянному учреждению в этом Государстве, в дополнение к налогу, который начисляется на прибыль компании, являющейся национальным лицом этого Государства, при условии, что любой дополнительный налог не превысит 5 процентов суммы такой прибыли, которая не подвергалась такому дополнительному налогообложению в предыдущие налогооблагаемые годы. Для целей настоящего пункта прибыль определяется после вычета из нее всех налогов, иных, чем дополнительный налог, упомянутый в настоящем пункте, облагаемых в Договаривающемся Государстве, в котором расположено постоянное учреждение.

Статья 11 **Проценты**

1. Проценты, возникающие в Договаривающемся Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако такие проценты могут также облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором они возникают и в соответствии с законодательством этого Государства, но если фактический владелец процентов является резидентом другого Договаривающегося Государства, то взимаемый таким образом налог не должен превышать 10 процентов от общей суммы процентов.

3. Термин «проценты» при использовании в настоящей статье означает доход от долговых требований любого вида, обеспеченных или не обеспеченных залогом и дающих или не дающих право на участие в прибыли должника, и, в частности, доход от правительственных или государственных ценных бумаг и доход от облигаций или долговых обязательств, включая премии и выигрыши по этим ценным бумагам, облигациям или долговым обязательствам. Штрафы за несвоевременные выплаты не рассматриваются в качестве процентов для целей настоящей статьи.

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если фактический владелец процентов, являющийся резидентом Договаривающегося

Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договариваемом Государстве, в котором возникают проценты, через расположенное там постоянное учреждение или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги от расположенной там постоянной базы, и долговое требование, в отношении которого выплачиваются проценты, действительно связано с таким постоянным учреждением или постоянной базой. В таком случае, в зависимости от обстоятельств применяются положения статьи 7 или статьи 14.

5. Проценты считаются возникающими в Договариваемом Государстве, если плательщик является резидентом этого Государства. Однако если лицо, выплачивающее проценты, независимо от того, является ли оно резидентом Договариваемого Государства или нет, имеет в Договариваемом Государстве постоянное учреждение или постоянную базу, в связи с которыми возникла задолженность, по которой выплачиваются проценты, и расходы по таким процентам несет постоянное учреждение или постоянная база, то такие проценты считаются возникающими в Государстве, в котором расположены такое постоянное учреждение или постоянная база.

6. Если по причине особых отношений между плательщиком и фактическим владельцем или между ними обоими и каким-либо другим лицом сумма процентов, относящаяся к долговому требованию, на основании которого она выплачивается, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем при отсутствии таких отношений, то положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договариваемого Государства с учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 12

Роялти

1. Роялти, возникающие в Договариваемом Государстве и выплачиваемые резиденту другого Договариваемого Государства, могут облагаться налогом в этом другом Договариваемом Государстве.

2. Однако такие роялти также могут облагаться налогом в Договариваемом Государстве, в котором они возникают, и в соответствии с законодательством этого Договариваемого Государства,

но если фактический владелец роялти является резидентом другого Договаривающегося Государства, то налог, взимаемый таким образом, не должен превышать 10 процентов от общей суммы роялти.

3. Термин «роялти» при использовании в настоящей статье означает платежи любого вида, получаемые в качестве вознаграждения за использование или предоставление права использования любого авторского права на произведения литературы, искусства или науки, включая кинематографические фильмы, любой патент, торговую марку, дизайн или модель, план, секретную формулу или процесс, или информации, касающейся промышленного, коммерческого или научного опыта, и платежи за использование или предоставление права использования промышленного, коммерческого или научного оборудования.

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если фактический владелец роялти, являющийся резидентом Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают роялти, через расположенное там постоянное учреждение или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги с находящейся там постоянной базой, и право или имущество, в отношении которых выплачиваются роялти, действительно связаны с таким постоянным учреждением или постоянной базой. В таком случае, в зависимости от обстоятельств применяются положения статьи 7 или статьи 14.

5. Роялти считаются возникающими в Договаривающемся Государстве, если плательщик является резидентом этого Государства. Однако если лицо, выплачивающее роялти, независимо от того, является оно резидентом Договаривающегося Государства или нет, имеет в Договаривающемся Государстве постоянное учреждение или постоянную базу, в связи с которыми возникло обязательство выплатить роялти, и расходы по таким роялти несет постоянное учреждение или постоянная база, тогда такие роялти считаются возникающими в Государстве, в котором расположены постоянное учреждение или постоянная база.

6. Если по причине специальных отношений между плательщиком и фактическим владельцем или между ними обоими и каким-либо другим лицом сумма роялти, относящаяся к использованию, праву или информации, на основании которых она выплачивается, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим владельцем при отсутствии таких отношений, то положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком

случае избыточная часть платежа подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства с учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 13

Доходы от прироста стоимости имущества

1. Доходы, получаемые резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения недвижимого имущества, определенного в статье 6 и расположенного в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Доходы от отчуждения движимого имущества, составляющего часть предпринимательского имущества постоянного учреждения, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, или движимого имущества, относящегося к постоянной базе и находящегося в распоряжении резидента Договаривающегося Государства в другом Договаривающемся Государстве для целей оказания независимых личных услуг, включая доходы от отчуждения такого постоянного учреждения (отдельно или в совокупности с целым предприятием) или такой постоянной базы, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

3. Доходы, полученные резидентом Договаривающегося Государства от отчуждения морских, воздушных судов или автомобильного транспорта, эксплуатируемых в международной перевозке, или движимого имущества, относящегося к эксплуатации таких морских, воздушных судов или автомобильного транспорта, облагаются налогом только в этом Договаривающемся Государстве.

4. Доходы, полученные резидентом одного Договаривающегося Государства от отчуждения акций, получающих более чем 50 процентов своей стоимости прямо или косвенно из недвижимого имущества, расположенного в другом Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

5 Доходы от отчуждения любого имущества, иного чем то, о котором говорится в пунктах 1, 2 и 3, облагаются налогом только в Договаривающемся Государстве, резидентом которого является лицо, отчуждающее имущество.

Статья 14

Независимые личные услуги

1. Доход, полученный резидентом Договаривающегося Государства в отношении профессиональных услуг или другой деятельности независимого характера, облагается налогом только в этом Государстве, за исключением случая, когда он располагает регулярно доступной ему постоянной базой в другом Договаривающемся Государстве для целей осуществления этой деятельности. Если он имеет такую постоянную базу, доход может облагаться налогом в другом Государстве, но только в той части, которая относится к этой постоянной базе.

2. Термин «профессиональные услуги» включает, в частности, независимую научную, литературную, артистическую, образовательную или преподавательскую деятельность, а также независимые услуги врачей, юристов, инженеров, архитекторов, стоматологов и бухгалтеров.

Статья 15

Зависимые личные услуги

1. С учетом положений статей 16, 18 и 19 жалование, заработная плата и другие подобные вознаграждения, получаемые резидентом Договаривающегося Государства в связи с работой по найму, облагаются налогом только в этом Государстве, если только работа по найму не выполняется в другом Договаривающемся Государстве. Если работа по найму выполняется таким образом, то вознаграждение, полученное в связи с этим, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Несмотря на положения пункта 1, вознаграждение, полученное резидентом Договаривающегося Государства в связи с работой по найму, выполняемой в другом Договаривающемся Государстве, облагается налогом только в первом упомянутом Государстве, если:

а) получатель находится в другом Государстве в течение периода или периодов, не превышающих в совокупности 183 дня в любом двенадцатимесячном периоде, начинающемся или оканчивающемся в соответствующем календарном году; и

б) вознаграждение выплачивается нанимателем или от имени нанимателя, который не является резидентом другого Государства; и

с) расходы по выплате вознаграждения не несет постоянное учреждение, которое наниматель имеет в другом Государстве.

3. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, вознаграждение, получаемое резидентом Договаривающегося Государства от работы по найму, выполняемой на борту морского, воздушного судна или автомобильном транспорте, эксплуатируемых в международной перевозке, может облагаться налогом в этом Договаривающемся Государстве.

Статья 16 Гонорары директоров

Гонорары директоров и другие подобные выплаты, получаемые резидентом Договаривающегося Государства в качестве члена совета директоров компании, которая является резидентом другого Договаривающегося Государства, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

Статья 17 Артисты и спортсмены

1. Несмотря на положения статей 14 и 15, доход, получаемый резидентом Договаривающегося Государства в качестве работника искусства, такого как артист театра, кино, радио или телевидения, или музыканта, или в качестве спортсмена от его личной деятельности, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Если доход от личной деятельности, осуществляемой работником искусства или спортсменом в этом своем качестве, начисляется не самому работнику искусства или спортсмену, а другому лицу, этот доход может, несмотря на положения статей 7, 14 и 15, облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором осуществляется деятельность работника искусства или спортсмена.

Статья 18

Пенсии

В соответствии с положениями пункта 2 статьи 19 пенсии и другие подобные вознаграждения, выплачиваемые резиденту Договаривающегося Государства за работу по найму, осуществляющуюся в прошлом, облагаются налогом только в этом Договаривающемся Государстве.

Статья 19

Государственная служба

1. а) Жалование, заработная плата и другое схожее вознаграждение, иное чем пенсия, выплачиваемые Государством или его центральными или местными органами власти физическому лицу за службу, осуществляемую для этого Государства или его центральных или местных органов власти, облагаются налогом только в этом Государстве.

б) Однако такое жалование, заработная плата и другое схожее вознаграждение облагаются налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если служба осуществляется в этом Государстве, и физическое лицо, которое является резидентом этого государства:

- i) является гражданином этого Государства; или
- ii) не стало резидентом этого Государства только с целью осуществления службы.

2. а) Любая пенсия, выплачиваемая Договаривающимся Государством или его центральными или местными органами власти физическому лицу за службу, осуществлявшуюся для этого Государства или его центральных или местных органов власти, облагается налогом только в этом Государстве.

б) Однако такая пенсия облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если физическое лицо является резидентом и гражданином этого Государства.

3. Положения статей 15, 16, 17 и 18 применяются к жалованию, заработной плате и другим схожим вознаграждениям и пенсиям в отношении службы, связанной с предпринимательской деятельностью, осуществляемой Договаривающимся Государством или его центральными или местными органами власти.

Статья 20

Студенты

Платежи, которые студент или практикант, являющийся или непосредственно до пребывания в Договаривающемся Государстве являвшийся резидентом другого Договаривающегося Государства и находящийся в первом упомянутом Государстве исключительно с целью получения образования или прохождения практики, получает для целей своего содержания, получения образования или прохождения практики, не облагаются налогом в этом Государстве при условии, что такие платежи возникают из источников за пределами этого Государства.

Статья 21

Другие доходы

1. Виды доходов резидента Договаривающегося Государства, независимо от источника их возникновения, о которых не говорится в предыдущих статьях настоящего Соглашения, облагаются налогом только в этом Государстве.

2. Положения пункта 1 не применяются к доходам иным, чем доходы от недвижимого имущества, определенного в пункте 2 статьи 6, если получатель таких доходов, являясь резидентом Договаривающегося Государства, осуществляет предпринимательскую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное в нем постоянное учреждение или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги с находящейся там постоянной базой, и право или имущество, в отношении которых выплачивается доход, действительно связаны с таким постоянным учреждением или постоянной базой. В таком случае, в зависимости от обстоятельств применяются положения статьи 7 или статьи 14.

Статья 22

Устранение двойного налогообложения

1. Если резидент Договаривающегося Государства получает доход, который в соответствии с положениями настоящего Соглашения может облагаться налогом в другом Договаривающемся Государстве, первое

упомянутое Государство позволяет вычесть из налога на доход этого резидента сумму, равную подоходному налогу, уплаченному в этом другом Государстве.

Однако такой вычет не должен превышать часть подоходного налога, рассчитанную до предоставления вычета с дохода, который может быть обложен налогом в этом другом Государстве.

2. Если в соответствии с любыми положениями Соглашения доход, полученный резидентом Договаривающегося Государства, освобождается от налогообложения в этом Государстве, тем не менее, это Государство при расчете налога на оставшуюся часть дохода этого резидента учитывает сумму освобожденного от налогообложения дохода.

Статья 23 **Недискриминация**

1. Национальные лица Договаривающегося Государства не должны подлежать в другом Договаривающемся Государстве любому налогообложению или любому связанному с ним обязательству, иному или более обременительному, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым подвергаются или могут подвергаться национальные лица этого другого Государства при тех же обстоятельствах, в частности, в отношении резидентства.

2. Налогообложение постоянного учреждения, которое предприятие Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, не должно быть менее благоприятным в этом другом Государстве, чем налогообложение предприятий этого другого Государства, осуществляющих аналогичную деятельность. Это положение не может толковаться как обязывающее Договаривающееся Государство предоставлять резидентам другого Договаривающегося Государства любые личные налоговые льготы, скидки и вычеты для целей налогообложения на основе их гражданского статуса или семейных обязательств, которые оно предоставляет своим резидентам.

3. За исключением случаев, когда применяются положения пункта 1 статьи 9, пункта 6 статьи 11 или пункта 6 статьи 12 настоящего Соглашения, проценты, роялти и другие выплаты, производимые предприятием Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства, должны для целей определения налогооблагаемой прибыли такого предприятия подлежать вычету на тех

же условиях как, если бы они выплачивались резиденту первого упомянутого Государства. Аналогично любая задолженность предприятия Договаривающегося Государства резиденту другого Договаривающегося Государства должна для целей определения налогооблагаемого капитала такого предприятия подлежать вычету на тех же самых условиях, что и задолженность резиденту первого упомянутого Государства.

4. Предприятия Договаривающегося Государства, капитал которых полностью или частично принадлежит или контролируется прямо или косвенно одним или несколькими резидентами другого Договаривающегося Государства, не должны подлежать в первом упомянутом Государстве любому налогообложению или любым обязательствам, связанным с ним, которые являются иными или более обременительными, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым подвергаются или могут подвергаться другие подобные предприятия первого упомянутого Государства.

5. Несмотря на положения статьи 2, положения настоящей статьи применяются к налогам любого вида и рода.

Статья 24

Процедура взаимного согласования

1. Если лицо считает, что действия одного или обоих Договаривающихся Государств приводят или приведут к его налогообложению, не соответствующему положениям настоящего Соглашения, оно может, независимо от средств защиты, предусмотренных внутренним законодательством этих Государств, представить свое заявление компетентному органу Договаривающегося Государства, резидентом которого оно является, или, если его заявление подпадает под действие пункта 1 статьи 23 того Договаривающегося Государства, национальным лицом которого оно является. Заявление должно быть представлено в течение трех лет с момента первого уведомления о действиях, приводящих к налогообложению, не соответствующему положениям Соглашения. В случае судебных разбирательств, решение суда не может быть пересмотрено компетентными органами Казахстана.

2. Компетентный орган стремится, если он сочтет заявление обоснованным и если он сам не сможет прийти к удовлетворительному решению, решить вопрос по взаимному согласию с компетентным органом другого Договаривающегося Государства с целью избежания

налогообложения, не соответствующего Соглашению. Любое достигнутое согласие будет исполнено независимо от любых ограничений во времени, предусмотренных внутренним законодательством Договаривающихся Государств.

3. Компетентные органы Договаривающихся Государств стремятся разрешить по взаимному согласию любые трудности или сомнения, возникающие при толковании или применении Соглашения. Они могут также консультироваться друг с другом с целью устранения двойного налогообложения в случаях, не предусмотренных Соглашением.

4. Компетентные органы Договаривающихся Государств могут вступать в прямые контакты друг с другом, в том числе через совместную комиссию, состоящую из них или их уполномоченных представителей, в целях достижения согласия в понимании предыдущих пунктов.

Статья 25

Обмен информацией

1. Компетентные органы Договаривающихся Государств обмениваются информацией, необходимой для выполнения положений настоящего Соглашения или администрирования или применения внутренних законодательств, касающихся налогов любого вида и описания, взимаемых от имени Договаривающихся Государств или их центральных или местных органов власти, в той мере, в которой налогообложение не противоречит Соглашению. Обмен информацией не ограничивается статьями 1 и 2.

2. Любая информация, полученная Договаривающимся Государством в соответствии с пунктом 1, считается конфиденциальной таким же образом, как и информация, полученная в рамках внутреннего законодательства этого Государства, и сообщается только лицам или органам (включая суды и административные органы), связанным с оценкой или сбором, принудительным взысканием, или судебным преследованием или рассмотрением апелляций, касающихся налогов, указанных в пункте 1, или надзором за всем вышеуказанным. Такие лица или органы используют информацию только для таких целей. Они могут раскрывать информацию в ходе открытого судебного заседания или при принятии судебных решений.

3. Ни в каком случае положения пунктов 1 и 2 не могут толковаться как налагающие на Договаривающееся Государство обязательство:

а) проводить административные меры, противоречащие законодательствам и административной практике того или иного Договаривающегося Государства;

б) представлять информацию, которую нельзя получить по законодательству или обычной административной практике того или иного Договаривающегося Государства;

с) представлять информацию, которая раскрыла бы какую-либо торговую, предпринимательскую, промышленную, коммерческую или профессиональную тайну или торговый процесс, или информацию, раскрытие которой противоречило бы государственной политике (*ordre public*).

4. Если информация запрошена Договаривающимся Государством в соответствии с настоящей статьей, другое Договаривающееся Государство должно использовать свои меры по сбору информации для получения запрошенной информации, даже если такая информация не требуется другому Государству для собственных налоговых целей. Обязательство, содержащееся в предыдущем предложении, ограничено положениями пункта 3, но ни в каком случае такие ограничения не могут толковаться как разрешающие Договаривающемуся Государству отказать от представления информации исключительно по причине отсутствия внутренней заинтересованности в такой информации.

5. Ни в каком случае положения пункта 3 не могут толковаться как разрешающие Договаривающемуся Государству отказать в представлении информации исключительно по причине того, что обладателем информации являются банк, другое финансовое учреждение, номинальный держатель или лицо, выступающее агентом или поверенным, или по причине того, что информация относится к правам собственности лица.

Статья 26

Сотрудники дипломатических представительств и консульских учреждений

Ничто в настоящем Соглашении не затрагивает налоговых привилегий сотрудников дипломатических представительств или консульских учреждений, которым такие привилегии предоставлены общими нормами международного права или в соответствии с положениями специальных соглашений.

Статья 27

Вступление в силу

1. Настоящее Соглашение вступит в силу на 30-й день с даты получения Договаривающимися Государствами по дипломатическим каналам последнего письменного уведомления о выполнении внутригосударственных процедур, необходимых для вступления в силу настоящего Соглашения.

2. Настоящее Соглашение применяется:

а) в отношении налогов, удерживаемых у источника, с дохода, полученного с или после 1 января календарного года, следующего за годом вступления Соглашения в силу;

б) в отношении других налогов на доход и налогов, подлежащих обложению в любом налоговом году, начинающемся с или после 1 января календарного года, следующего за годом вступления Соглашения в силу.

Статья 28

Изменения и дополнения

По взаимному согласию Договаривающихся Государств в настоящее Соглашение могут вноситься изменения и дополнения в виде протоколов, которые являются неотъемлемой частью настоящего Соглашения и вступают в силу в соответствии со статьей 27.

Статья 29

Прекращение действия

1. Настоящее Соглашение остается в силе, пока Договаривающее Государство не прекратит его действие. Любое Договаривающееся Государство может прекратить действие Соглашения, направив по дипломатическим каналам письменное уведомление о прекращении действия, по крайней мере, за шесть месяцев до конца любого календарного года, следующего после истечения пятилетнего периода с даты вступления его в силу.

2. Настоящее Соглашение прекращает свое действие:

а) в отношении налогов, удерживаемых у источника, с дохода, полученного с или после 1 января календарного года, следующего за годом получения уведомления;

б) в отношении других налогов на доход и налогов, подлежащих обложению в любом налоговом году, начинающемся с или после 1 января календарного года, следующего за годом подачи уведомления.

В удостоверение чего, нижеподписавшиеся, должным образом на то уполномоченные, подписали настоящее Соглашение.

Совершено в двух подлинных экземплярах, каждый на казахском, хорватском, русском и английском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае возникновения разногласий в толковании положений настоящего Соглашения, английский текст является превалярующим.

Астана, 29 СЕНТЯБРЯ 2017

Загреб, 5. ИЮНЬ 2017

**За Правительство
Республики Казахстан**

**За Правительство
Республики Хорватия**

Протокол
к Соглашению между Правительством Республики Казахстан и
Правительством Республики Хорватия об избежании двойного
налогообложения и предотвращении уклонения от налогообложения
в отношении налогов на доход

В момент подписания Соглашения между Правительством Республики Казахстан и Правительством Республики Хорватия об избежании двойного налогообложения и предотвращении уклонения от налогообложения в отношении налогов на доход, подписавшиеся согласились со следующими положениями, которые являются неотъемлемой частью Соглашения.

I. В отношении пункта 3 статьи 2

Есть понимание, что в случае Республики Хорватия, любые другие штрафы не рассматриваются как штрафы или другие комиссии.

II. В отношении «Помощи в сборе налогов» согласились, что если после даты подписания настоящего Соглашения Хорватия внесет в свое внутреннее законодательство положения, которые разрешат Хорватии осуществлять помощь в сборе налогов, оба Государства должны немедленно проконсультироваться друг с другом по пересмотру положения статьи «Помощь в сборе налогов».

Совершено в двух подлинных экземплярах, каждый на казахском, хорватском, русском и английском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае возникновения разногласий в толковании положений настоящего Протокола, английский текст является превалярующим.

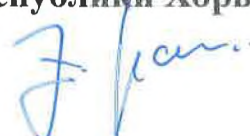
Астана, 29 СЕНТЯБРЯ 2017

Загреб, 5 ИЮНЬ 2017

За Правительство
Республики Казахстан

За Правительство
Республики Хорватия

Agreement
between the Government of the Republic of Kazakhstan
and the Government of the Republic of Croatia for the avoidance of
double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on
income

The Government of the Republic of Kazakhstan and the Government of the Republic of Croatia,

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows:

Article 1
Persons covered

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2
Taxes covered

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its central, local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which this Agreement shall apply are in particular:

a) in the Republic of Kazakhstan:

(i) the corporate income tax;

(ii) the individual income tax;

(hereinafter referred to as «Kazakhstan tax»); and

b) in the Republic of Croatia:

(i) the profit tax;

(ii) the income tax;

(iii) the local income tax and any other surcharge levied on one of these taxes;

(hereinafter referred to as «Croatian tax»).

4. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

Article 3 General definitions

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

a) the term «Kazakhstan» means the Republic of Kazakhstan and, when used in geographical sense, the term «Kazakhstan» includes the State territory of the Republic of Kazakhstan and areas where Kazakhstan exercises its sovereign rights and jurisdiction according to its legislation and international agreements of which it is participant;

b) the term «Croatia» means the territory of the Republic of Croatia as well as those maritime areas adjacent to the outer limit of territorial sea, including seabed and subsoil thereof, over which the Republic of Croatia in accordance with international law and the laws of the Republic of Croatia exercises its sovereign rights and jurisdiction;

c) the terms «a Contracting State» and «the other Contracting State» mean Kazakhstan or Croatia, as the context requires;

d) the term «tax» means, as the context requires, Kazakhstan tax or Croatian tax;

e) the term «person» includes an individual, a company and any other body of persons;

f) the term «company» means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

g) the terms «enterprise of a Contracting State» and «enterprise of the other Contracting State» mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

h) the term «international traffic» means any transport by a ship, aircraft or road transport vehicle operated by an enterprise of a Contracting State, except

when the ship, aircraft or road transport vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;

i) the term «competent authority» means:

(i) in Kazakhstan: the Ministry of Finance or its authorised representative;

(ii) in Croatia: the Minister of Finance or his authorised representative;

j) the term «national» means:

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

2. As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4 Resident

1. For the purposes of this Agreement, the term «resident of a Contracting State» means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State, any central and local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if the residence status cannot be determined in accordance with the provisions of sub-paragraphs a) to c), the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Agreement, the term «permanent establishment» means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term «permanent establishment» includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop, and

f) a mine, a pit, an oil or gas well, a quarry, an installation, a structure or any other place of extraction or exploration of natural resources.

3. The term «permanent establishment» shall also be deemed to include:

a) a building site or construction or installation project only if it lasts more than 12 months;

b) furnishing of services including consultancy services by a resident of one of the Contracting States through employees or other personnel, where activities of that nature continue for the same or a connected project within the other Contracting State for a period or periods more than 6 months within any 12 months period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term «permanent establishment» shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person – other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies – is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term «immovable property» shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the

provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, aircraft and road transport vehicles shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions properly documented expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Nothing in this Article shall affect the application of any law of the Contracting State related to the determination of the tax liability of a person, in cases when the information available to the competent authority of that Contracting State is inadequate for the determination of the profits attributable to a permanent establishment, provided that determining the profit of a permanent establishment on account of available information permits consistently with the principles of this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8 **International traffic**

1. Profits derived by a resident of a Contracting State from the operation of ships, road transport vehicle or aircraft in international traffic shall be taxable in that Contracting State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9 **Associated enterprises**

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other

Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10 Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term «dividends» as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. Nothing in this Agreement shall be construed as preventing a Contracting State from imposing a special tax on the profits of a company attributable to a permanent establishment in that State, in addition to the tax which would be chargeable on the profits of a company which is a national of that State, provided that any additional tax shall not exceed 5 per cent of the amount of such profits which have not been subjected to such additional tax in previous taxation years. For the purpose of this provision, the profits shall be determined after deducting there from all taxes, other than the additional tax referred to in this paragraph, imposed in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. The term «interest» as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government or state securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent

establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that Contracting State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term «royalties» as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience, and payments for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business

in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of ships, aircraft or road transport vehicles operated in international traffic or

movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft, road transport vehicles, shall be taxable only in that Contracting State.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other State, may be taxed in that other State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14 **Independent personal services**

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as attributable to that fixed base.

2. The term «professional services» includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15 **Dependent personal services**

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19 salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the calendar year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State from an employment exercised aboard a ship, aircraft or road transport vehicle operated in international traffic, may be taxed in that Contracting State.

Article 16 Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17 Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

Article 18 Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19
Government service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or central or local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or central or local authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or central or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or central or local authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or central or a local authority thereof.

Article 20
Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21
Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22
Elimination of double taxation

1. Where a resident of a Contracting State derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned State shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in that other State.

Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income which may be taxed in that other State.

2. Where in accordance with any provision of the Agreement income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

Article 23
Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to

which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 6 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 24 **Mutual agreement procedure**

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in

taxation not in accordance with the provisions of the Agreement. In the case of judicial proceedings, a court decision cannot be reconsidered by the competent authority of Kazakhstan.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 25

Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their central or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.

2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.

Article 26

Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

Entry into force

1. This Agreement shall enter into force 30 days after the date of receipt of the latter notification through diplomatic channels by which one Contracting State notifies the other that its internal legal requirements for the entry into force of this Agreement have been fulfilled.

2. This Agreement shall have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force;

b) in respect of other taxes on income and taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Agreement enters into force.

Article 28 Amendments

By mutual consent of the Contracting States amendments to this Agreement can be made by protocols, which shall form integral part of this Agreement and shall enter into force in accordance with Article 27.

Article 29 Termination

1. This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force.

2. The Agreement shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in respect of other taxes on income and to taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised there to have signed this Agreement.

Done in two originals, in the Kazakh, Croatian, Russian and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence in the interpretation of this Agreement, the English text shall prevail.

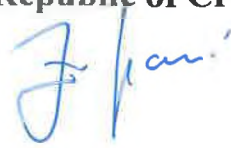
Astana, 29 of September
2017

Zagreb, 5 June 2017

**For the Government of
the Republic of Kazakhstan**

**For the Government of
the Republic of Croatia**

Protocol
to the Agreement between the Government of the Republic of Kazakhstan
and the Government of the Republic of Croatia for the avoidance of double
taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income

At the moment of signing of the Agreement between the Government of the Republic of Kazakhstan and the Government of the Republic of Croatia for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall be an integral part of the Agreement.

I. Ad Article 2, paragraph 3

It is understood that in the case of the Republic of Croatia, any other surcharge shall be not regarded as penalty charges or any other charges.

II. With respect to Assistance in the Collection of Taxes, it is agreed that if after the date on which this Agreement is signed, Croatia introduces in its domestic law provisions that would allow Croatia to administer assistance in collection of taxes, the two Governments shall immediately consult together to reconsider the provisions of Article on Assistance in the Collection of Taxes.

Done in two originals, in the Kazakh, Croatian, Russian and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence in the interpretation of this Protocol, the English text shall prevail.

Astana, 29 of September
2017

**For the Government of
the Republic of Kazakhstan**

Zagreb, 5 June 2017

**For the Government of
the Republic of Croatia**

